AIAS LOKROS 27_Σχέδιο 1 06/12/2011 8:59 π.μ. Page 1

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Τοχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ Αριθμός Άδειας 5314

ΕΛΤΑ Hellenic Post

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: 2579

Και αφού με διαβάσεις μην με πετάξεις ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΕ ΜΕ

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Και αφού με διαβάσεις μην με πετάξεις ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΕ ΜΕ

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων - Βουμελιταίων Φθιώτιδας
(και τα προερχόμενα απ' αυτό χωριά Λάρυμνα, Λούτσι, Πύργος)
Γραφεία: Σίνα και Δαφνομήλη 1Α Αθήνα Τ.Κ. 10680

"ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΙΝΩ, ΓΙΑ Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΜΑΡΤΙΝΟ"

Έτος 7ο • Αρ. φύλλου 27 • Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2011 • Τιμή 0,01 Ευρώ • web-site: www.martino.gr • e-mail: aias@martino.gr

ΤΟ ΒΗΜΑ

του Δήμου Λοκρών, της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου, της Τοπικής Κοινότητας Λάρυμνας και των Δημοτικών και Τοπικών Συμβούλων

στη σελ. 3

ΑΝ ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΤΟΥΝ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ ΔΙΑΚΟΠΤΕΤΑΙ Η ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ, ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Φίλτατε Αριστείδη

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΟΥΡΟΣ
Ανθ/μος
Αρχισυντάκτης του περιοδικού "Αστυνομική Ανασκόπηση" του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας

Με ενδιαφέρον περισσό έλαβα και ανέγνωσα το τελευταίο φύλλο (26ο) της μαρτινοεφημερίδας **"Αίας ο Λοκρός".** Τα τελευταία χρόνια, θα τολμούσα να πω, ό,τι ο **"ΑΙΑΣ"** είναι από τα ελάχιστα έντυπα-γεγονότα που ανέχομαι να παρενοχλούν τη ραστώνη μου διότι με συνδέουν νοερά με την ιδιαίτερη πατρίδα μου, την πάντοτε πολυαγαπημένη και μονίμως προδομένη Λάρυμνα.

Εξαίρετο ενδιαφέρον για μένα έχουν οι δράσεις του Περιβαλλοντολογικού Συλλόγου που σε πείσμα των καιρών και με δον-κιχωτισμό (θα τολμούσα να διατείνω) επιμένει λαρυμναΐϊκα. Ο τόνος μου είναι απολογητικός διότι η συμμετοχή μου στα πεπραγμένα του Συλλόγου και γενικά στα τοπικά της Λαρύμνης υπήρξε, τουλάχιστον πλημμελεστάτη. Δυστυχώς η γενιά μου δεν έχει αποδείξει ακόμα το δυναμισμό της, με καινοτόμες και ριζοσπαστικές δράσεις στα τοπικά δρώμενα. Αφήνω κατά μέρος όσους μετέχοντες μιθριδάτισαν προ πολλού στα κελεύσματα του λαρκισμού. Δεν κατηγορώ, δεν μέμφομαι, απλώς πιστοποιώ το προ καιρού πολλού σεσηπώς σκήνωμα της Λαρύμνιας Γης...

Όμως, φίλτατε Αριστείδη, συνεπώνυμε, αν και μέχρι πρότινος άγνωστε, ο λόγος που σου απευθύνω την παρούσα είναι για να δηλώσω την συμπαράστασή μου στο μέγα θέμα της κατάργησης της ταχυδρομικής ατέλειας, το οποίο φυσικά και θα γνωρίζεις ότι αποτελεί προϊόν του Μνημονίου και του Μεσοπροθέσμου, επί των οποίων προνοούνται ειδικές διατάξεις (ΦΕΚ τ. Α, αρ.φ. 152, 1-7-2011 και ΦΕΚ τ. Β, αρ.φ.1702, 1-8-2011). Πλέον, όλα τα έντυπα που αποστέλλονται ταχυδρομικώς έχουν σημαντικό πρόβλημα στην κυκλοφορία τους. Όλα, μηδενός εξαιρουμένου. Ως εκ τούτου, όσοι αγαπάμε την ελεύθερη έκφραση και θέλουμε να πληροφορούμαστε τα τοπικά νέα θα πρέπει να συνδράμουμε την προσπάθειά σου στο μέτρο του δυνατού.

Έτερος λόγος της παρούσας γραφής αποτελεί το ενημερωτικό σημείωμα, του καθ' όλα συμπαθέστατου και επαινετού **Νικ. Μπάτσου** (στην τελευταία σελίδα του 26ου φύλλου), που μας πληροφορεί για το πρόσφατα εκδοθέν έργο του (και καλοδεχούμενο) σχετικά με τους **"Έλληνες Αρβανίτες...".** Δεν διάβασα ακόμη το έργο του. Αποδέχομαι και παραδέχομαι το πείσμα του για έρευνα και ιδιαίτερα την προσκόμιση νέων στοιχείων, όπως τον πίνακα 4 του 1540 από τα οθωμανικά αρχεία, αλλά και τη διάθεσή του για την επανεγγραφή στοιχείων, επί ενός ιστορικού ζητήματος που δεν έχει παγιωθεί και αποκρυσταλωθεί στην βαλκανική ιστορική συνείδηση μα, κυρίως, στην ελληνική ιστοριογραφία. Ο **Νικ. Μπάτσος** είναι ο δεύτερος συμπατριώτης μας που καταπιάνεται με το συγκεκριμένο θέμα. Πρώτος ήταν ο **Γιώργος Μίχας** από το Λούτσι, ο οποίος μας έδωσε αξιόλογες πληροφορίες.

Δεν θα επεκταθώ επί του παρόντος, ούτε θα ασχοληθώ με το DNA ημών και υμών. Θα πρότεινα όμως να επεκτείνει την βιβλιογραφία του με σύγχρονες μελέτες που θέτουν εξαιρετικά σοβαρές πινελιές επί του ζητήματος των Αρβανιτών.

Ιδιαίτερα θα πρότεινα το τετράτομο έργο του **Αχ. Λαζάρου** «Ελληνισμός και λαοί της νοτιοανατολικής Ευρώπης». Εύχομαι στον **Νίκ. Μπάτσο** να συνεχίσει με το ίδιο μεράκι το ερευνητικό του έργο.

Έρρωσθε

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που έστειλαν τη συνδρομή τους για το 2011.
Παρακαλούμε όσους δεν την έχουν στείλει να τη στείλουν μαζί με τη συνδρομή του 2012 για να συνεχισθεί απρόσκοπτα η έκδοση της εφημερίδας και η λειτουργία του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 2011: 10€

Λογαριασμός Τραπέζης ALPHA BANK 351002320000929
IBAN: GR2301403510351002320000929 BIC: CRBAGRAA
ή στα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου

Η ΛΑΡΚΟ ΚΑΤΕΒΑΛΕ ΕΝΑΝΤΙ ΧΡΕΩΝ ΣΤΟΝ ΔΗΜΟ ΛΟΚΡΩΝ 450.000 ΕΥΡΩ

Προκλητική αφέλεια,πολιτική αιχμαλωσία ή και τα δύο μαζί των Διοικήσεων του τέως Δήμου Οπουντίων και της τέως Κοινότητας Λάρυμνας είχε ως αποτέλεσμα, η ΛΑΡΚΟ για 15 χρόνια συστηματικά να εισφοροδιαφεύγει εις βάρος των συμφερόντων του τόπου που δραστηριοπιείται.

Σήμερα ο Δήμος Λοκρών με μια πολιτική απαιτήσεων μέσω δικαστικής οδού εισέπραξε τα πρώτα χρήματα έναντι χρεών και συνεχίζει με όλες τις νόμιμες ενέργειες για την είσπραξη των υπολοίπων οφειλών.

Η ΛΑΡΚΟ είναι μια από τις μεγαλύτερες ελληνικές επιχειρήσεις και όλοι μας γνωρίζουμε και εκτιμούμε απεριόριστα την εταιρεία των 2.000 εργαζομένων και την τεράστια συμβολή της στο χώρο της οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής μας.

Αυτό όμως δεν φθάνει, η ΛΑΡΚΟ πρέπει έμπρακτα να αποδεικνύει την ευαισθησία και την αλληλεγγύη της απέναντι στην τοπική κοινωνία και την Δημοτική Αρχή που την εκπροσωπεί.

Για τον λόγο αυτό η ΛΑΡΚΟ από τώρα και στο εξής θα πρέπει να καταβάλει τις οικονομικές υποχρεώσεις της προς τον Δήμο όπως όλοι μας, να αλλάξει την λανθασμένη αντίληψή της για τον Δήμο και μαζί να χαράξουν ένα σχέδιο επίλυσης της υπόθεσης των οφειλών με όρους λογικής και κάποιων αμοιβαίων συμβιβασμών.

ΑΡ. Κ. ΚΟΥΡΟΣ

ΟΧΙ ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ ΦΕΤΟΣ ΑΠΛΑ ΘΑ ΦΑΜΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΧΑΡΟΥΜΕ

Συνάντηση στην ταβέρνα του ΚΕΦΥΛΙΑ "ΑΓΓΕΛΟΣ"

Στις **15 Ιανουαρίου 2012 Κυριακή και ώρα 13:30 Ζωοδόχου Πηγής και Κωλέττη 19**
Εξάρχεια τηλ.: 210 3807254 δωρεάν Parking απέναντι από την ταβέρνα.
Πλήρες μενού και κρασί όσο θέλει η ψυχή σας.
Τιμή συμμετοχής 15€
Ενημέρωση για την συμμετοχή σας μέχρι **11/1/2012** στα μέλη του Δ.Σ.
Περιορισμένος αριθμός θέσεων.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

1 στρέμμα ελαιόδεντρα στο Μαρτίνο Νομού Φθιώτιδας (μη οικοδομήσιμο) μόνο για καλλιέργεια. Ζητείται αγοραστής. Πληροφορίες: 6931048470 κ. Αργυρώ Ζούλη

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
ΒΑΜΒΟΥΝΑΚΗ - ΒΟΛΗ ΜΑΡΙΑ
πτυχιούχος αισθητικός
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΟΥ - ΣΩΜΑΤΟΣ
Μαρτίνο Φθιώτιδος Τ.Κ. 35005
Τηλ.: 22330 61864 Κιν.:6945 585670

AIAS LOKROS 27_Σχέδιο 1 06/12/2011 8:59 π.μ. Page 2

ΑΝΕΣΤΗΣ ΔΟΥΔΟΥΜΗΣ ΕΝΑΣ ΜΑΡΤΙΝΑΙΟΣ ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ ΣΤΗ Β' ΕΘΝΙΚΗ

Αν. Δουδούμης

Ο **Ανέστης Δουδούμης** από το Μαρτίνο αφού πέρασε τις ιατρικές και αγωνιστικές εξετάσεις, για την ποδοσφαιρική περίοδο 2011-2012 θα εκπροσωπεί την Φθιώτιδα ως Διαιτητής της **FOOTBALL LEAGUE (Β' ΕΘΝΙΚΗ).**

Ο **Ανέστης Δουδούμης** με πολλές εμπειρίες και ταλέντο έχει μέλλον και πιστεύω ότι θα μας απασχολήσει τα επόμενα χρόνια.

Ανέστη με το καλό και στην Σούπερ Λίγκα και μια συμβουλή που έμαθα ρωτώντας για τους διαιτητές και μου άρεσε.

"Μεγάλος θεωρείται ο διαιτητής αυτός που φεύγοντας από το γήπεδο ο φίλαθλος δεν θυμάται τη φάτσα του".

ΑΡ. Κ. ΚΟΥΡΟΣ

ΔΩΡΕΕΣ

Δεχόμαστε ευχαρίστως δωρεές που ενισχύουν τις δραστηριότητες του Συλλόγου μας.
Μπορείτε να καταθέσετε τη δωρεά σας στο λογαριασμό μας στην
ALPHA BANK No 351002320000929
IBAN GR2301403510351002320000929
BIC CRBAGRAA
ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ
Για τους μήνες Οκτώβριο-Νοέμβριο-Δεκέμβριο 2011
έγιναν οι παρακάτω καταθέσεις:

Αριστείδης Κ. Κούρος στη μνήμη Βασιλείου Κ. Δημάκη	50€
Αριστείδης Κ. Κούρος στη μνήμη Δήμου Ν. Κωτσαλά	50€
Σταμάτης Θωμαΐδης	50€
Σπύρος Πουλάκης στη μνήμη Γρηγορίου Γ. Πουλάκη	50€
Σπύρος Θεοδώρου	50€
Λουκία Πρέντζα	50€
Αθανάσιος Π. Πέππας στη μνήμη Παγώνας Π. Πέππα	50€
Γεωργία Ρούσση	40€
Δημήτριος Αντωνίου στη μνήμη Βασιλείου Κ. Δημάκη	20€
Ελένη Παπαγκίκα	20€
Αθανάσιος Τριάντης	20€
Θανάσης Κ. Γκριτζάπης	20€
Γεώργιος Καρούμπαλης	20€
Αθανάσιος Χατζηϊωαννίδης	20€
Αναστάσιος Πασπάλας	20€
Γεώργιος Βλαχάβας	10€
Αικατερίνη Τράκου	10€
Γεώργιος Σ. Δημάκης	10€
Αικατερίνη Ν. Γκριτζάπη-Κόταρη	10€
Ανδρέας Αγ. Μάστορας	10€
Γεώργιος Μαρσέλος	10€

ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ ΛΟΚΡΙΔΟΣ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ
ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ - ΑΠΕΝΤΟΜΩΣΕΙΣ - ΜΥΟΚΤΟΝΙΕΣ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ (HACCP)
ΒΙΟΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΣΤΡΩΜΑΤΩΝ
ΦΩΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΓΕΩΠΟΝΟΣ
ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ
ΤΗΛ./FAX: 22330 93190 - ΚΙΝ.: 6977 599 262
e-mail: fotispapanikolaou@yahoo.com

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση
Ιδιοκτησία:
Σύλλογος των εν Αθήναις
και Απανταχού Μαρτιναίων
"ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ"
Σίνα και Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα 10680
Α.Φ.Μ. 999802875
Δ.Ο.Υ. Ι' Αθηνών
web site: www.martino.gr
e-mail: aias@martino.gr
Εκδότης:
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου:
Αριστείδης Κ. Κούρος
Δρυάδων 40 Γαλάτσι 11146
Τηλ.: 6936028298 • 6945818191

Διευθυντής:
Θωμάς Γ. Καραμέρης
Ι. Δροσοπούλου 237 Αθήνα
Τηλ.: 6976006224
Συντάσσεται με τη βοήθεια
των μελών του Δ.Σ.
Επιμέλεια έκδοσης - Εκτύπωση
Εκδόσεις - Γραφικές τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον
Τηλ.-Fax: 210-2619003,
210-2619696
e-mail:karpouzi@otenet.gr
Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις του υπογράφοντα.
Κείμενα-επιστολές υβριστικού
περιεχομένου, δεν δημοσιεύονται.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΟΥΖΟΣ

Ο καλύτερος οργανοπαίχτης του κλαρίνου στην ιστορία της Ελληνικής Μουσικής Παράδοσης!

Ο Κώστας Γιαούζος γεννήθηκε στο Μαρτίνο το 1896 και πέθανε το 1957. Είχε παντρευτεί την **Αστέρω Αλεξίου** η οποία ήταν αδελφή του μπάρμπα **Γιάννη Αλεξίου** του **Μπακοδήμα,** μία στο "Μάτσο".

Ασχολήθηκε από μικρός με το κλαρίνο και σχετικά νωρίς είχε κάνει "μεγάλο όνομα". Σε αυτό λένε βοήθησε και ο κουμπάρος του, ο **Αργύρης Πασπάλας** από το Μάζι που του είχε διδάξει τα "τσακίσματα" στο κλαρίνο.

Ο **Πασπάλας** ήταν πεθερός του **Γιάννη Γκρίτζα** και του **Επαμεινώντα Τράκου,** ερχόταν στο Μαρτίνο και έπαιρνε κρασί από το γέρο **Νικολάκη** τον **Κατσαρό.**

Ο **Κώστας Γιαούζος,** ήταν από τους λίγους που έπαιζε τις εισαγωγές όλων των κλέφτικων τραγουδιών και από αυτόν τις έμαθαν οι νεότεροι καθώς και ο γιος του **Γιώργος Γιαούζος,** που κι αυτός έπαιζε πολύ καλό κλαρίνο.

Όταν έπαιζε το **«Νάσαν τα νιάτα δυο φορές»** τα «τσακίσματα» και τα δάχτυλα του **Γιαούζου** ήταν μοναδικά, έπαιζε με τα δάχτυλα στον αέρα λέγανε.

Στο πάλκο του μαγαζιού του **Καβάλα** χόρευε ο **Γεώργιος Κερφύλιας** που είχε πουλήσει τα αρνιά και με τα χρήματα αυτά πλήρωνε τα όργανα. Όταν «πέταξε» όλα τα λεφτά και δεν είχε χορτάσει η ψυχή του χορό πλησιάζει τον **Γιαούζο** και του λέει **«Κώστα μυζήθρες παίρνεις;» «Πώς δεν παίρνω;»** λέει ο **Γιαούζος.**

Η φωτογραφία είναι από το αρχείο της Μαρίας Γιαούζου, εγγονής του Κώστα και κόρη του Σεραφείμ Γιαούζου από τη Μαλεσίνα

Πηγαίνει στο σπίτι του και γυρίζει με ένα γεμάτο ταγάρι από μυζήθρες, κάθε χορός και μία μυζήθρα.

Ο **Γιαούζος** συνεργάστηκε δισκογραφικά με τον **Παπασιδέρη** και μαζί με τον **Νίκο Καρακώστα** σχημάτισαν το καλύτερο δίδυμο κλαρίνων που πέρασε από το ιστορικό κέντρο **«Έλατος».**

Οι ωραιότερες εκτελέσεις του ήταν στα τραγούδια: «Νάσαν τα νιάτα δυο φορές», «Καινούργια λόγια μου 'ρθανε» και «Παπάκι πάει στην ποταμιά» που ερμηνεύει ο **Παπασιδέρης** (μάλιστα στα «Νιάτα» φωνάζει ο Παπασιδέρης «Γεια σου Γιαούζο μου, γεια σου Κώστα αθάνατε!»).

Στην έρευνα βοήθησε ο **Ιωάννης Ν. Μπάτσος** και το Internet

Αρ. Κ. Κούρος

Παπαδιαμάντης

Απλών ανθρώπων ήθη της υπαίθρου,
έθιμα της παράδοσης αγνά,
ζωγράφισε με τέχνης θεία χάρη,
γλώσσας περίφημης Ελληνικά!

Ποιμένες των βουνών, ζευγάδες κάμπου,
ψαράδες και παπάδες χωρικοί
συνομιλούν και πράττουν έργα τέτοια
που απαιτεί της εποχής γιορτή.

Η δύναμη γραφίδας ζωντανεύει
σκηνές ζωής της καθημερινής,
νησιωτικής. Σκιαθίτικης γραμμένης
με γράμματα γραφής Ελληνικής.

Δική του Καθαρεύουσα δεν ήταν
Φαναριώτικη γλώσσα τεχνητή,
αρώματα της αύρας αποπνέει,
βουνών Ελληνικών περιωπή!

Έρωτας φιλολόγου για τη γλώσσα
γραφίδα του θερμαίνει καθαρή,
απλών ανθρώπων έκαμε τη μοίρα
εμπνεύσεως αστείρευτη πηγή.

Ξενόφερτες συνήθειες αστείες
Παπαδιαμάντη δεν τον συγκινούν,
ποτήρι της ρετσίνας του το πίνει,
τροπάρια τα χείλη τραγουδούν.

Λάθος την παροιμία θα την βγάλει,
δογματικά που θέλει κι απαιτεί
εγγόνι του Διαβόλου για να γίνει
παπαδοπαίδι που θα γεννηθεί!

Κοσμοκαλόγερος αυτός, σαν άγιος
ολιγαρκής και πάντα σκεπτικός,
ώσπου μολύβι του καλά να δράξει,
ζωής να καταστεί δημιουργός.

Της γυναικείας της ψυχής τα πάθη,
τα βάσανα της φτώχειας του νησιού,
μαζί με αύρες και αγρών λουλούδια
τα κάνει σαν μνημόσυνα καιρού.

Τον Μακρυγιάννη χαιρετά με θάρρος,
αντίθετοι σαν γλώσσας χειριστές,
μα συνεργοί στης αρετής τον άθλο,
και γνήσιες μορφές Ελληνικές!

Πατροπαράδοτα πατρίδας ήθη
φρουρούν, ως στρατιώτες συνετοί,
τρόπους ξενόφερτους περιφρονούνε,
κι όταν καιροί τους δέρνουν χαλεποί.

Χρεία δεν έχουν δανειστών γελοίων,
υπηρετών τυφλών του Μαμμωνά,
ήθη και τρόπους ξένους που θα φέρουν
στα παστρικά πατρίδας τα χωριά.

Ελληνικής Ορθοδοξίας κλέος,
Ελλήνων χέρια πιο εργατικά,
Ελληνικό δαιμόνιο θα βγάλει
Ελλάδα από μαύρη συμφορά.

Αγίων δίαιτα και καρτερία,
Αρχαίων των σοφών η διδαχή,
σανίδα σωτηρίας ίσως γίνει,
για πάσχουσα φιλάδελφη ψυχή.

Ελληνισμός, σαν δέντρο στοιχειωμένο,
με ρίζα που σε βάθος προχωρεί,
γλώσσας Ελληνικής φωνή και πνεύμα
όσο ποτίζεται, καλά θα ζει!

Χρήστος Κ. Ευαγγελίου
Towson University
Philosophy and Religians studies
York USA

AIAS LOKROS 27_Σχέδιο 1 06/12/2011 8:59 π.μ. Page 3

ΤΟ ΒΗΜΑ

του Δήμου Λοκρών, της Δημοτικής Κοινότητας Μαρτίνου, της Τοπικής Κοινότητας Λάρυμνας και των Δημοτικών και Τοπικών Συμβούλων

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΛΥΚΕΙΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Παρά τις μεγάλες οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει η τοπική αυτοδιοίκηση, ο Δήμος Λοκρών κατάφερε από την πλευρά του να εξασφαλίσει όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις, ώστε να μπορέσουν οι μαθητές του Λυκείου Μαρτίνου και των άλλων Γυμνασίων και Λυκείων του Δήμου Λοκρών να φοιτήσουν σε ένα όσο το δυνατόν καλύτερο και αποτελεσματικότερο μαθησιακό περιβάλλον από άποψη υγιεινής και ασφάλειας. Συγκεκριμένα ο Δήμος Λοκρών προχώρησε πριν την έναρξη της εκπαιδευτικής περιόδου 2011-2012 σε εργασίες επισκευής και συντήρησης των Γυμνασίων - Λυκείων του Δήμου. Στο Λύκειο Μαρτίνου έγινε εσωτερικός και εξωτερικός ελαιοχρωματισμός, επιδιορθώσεις ζημιών στο κτήριο και τις τουαλέτες.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΟΚΡΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ Η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2011

Το απόγευμα της Πέμπτης 13 Οκτωβρίου 2011 το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Λοκρών συνεδρίασε με θέμα: **«Ίδρυση Δημοτικού Ελεύθερου Πανεπιστημίου Δήμου Λοκρών».**

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με τον εισηγητή του θέματος Αντιδήμαρχο κ. **Ιωάννη Μπονόβα** ο οποίος μεταξύ των άλλων είπε:

«Ο στόχος είναι να δοθεί η ευκαιρία σε κάθε ενδιαφερόμενο ανεξάρτητα της ηλικίας, του μορφωτικού επιπέδου και της επαγγελματικής ενασχόλησης, να διευρύνει τους πνευματικούς ορίζοντες και τα ενδιαφέροντα με την παρακολούθηση ειδικών κύκλων μαθημάτων σειράς ημερίδων, διαλέξεων και συνεδρίων με επίκαιρα όσο και διαχρονικά θέματα. Ενδεικτικά θα μπορούσαμε να αναφέρουμε ως αρχικούς κύκλους:

Α. Περιβάλλον και αειφόρος ανάπτυξη,

Β. Πολιτιστική κληρονομιά των Λοκρών,

Γ. Ενεργειακές και βιολογικές καλλιέργειες.

Η εκπαίδευση σε ένα αντικείμενο θα έχει τρίμηνη διάρκεια και θα προσφέρονται τρείς ετήσιοι κύκλοι. Οποιοσδήποτε θα μπορεί να συμμετέχει σε όσους κύκλους επιθυμεί. Σε περίπτωση μεγάλης συμμετοχής θα δίνεται προτεραιότητα σε όσους έχουν επιλέξει τους λιγότερους κύκλους. Τα μαθήματα θα γίνονται μια φορά την εβδομάδα για συγκεκριμένες ώρες. Θα τηρούνται κανόνες για την φοίτηση. Στο τέλος κάθε κύκλου θα απονέμονται διπλώματα. Για την οργάνωση και τη διδασκαλία προτείνουμε χώρους ανάλογα με τον κύκλο. Θα μπορούσε ο κύκλος που θα αναφέρεται στην πολιτιστική κληρονομιά ή την αειφόρο ανάπτυξη να πραγματοποιείται σε χώρο που προσφέρεται π.χ. σε κατάλληλη αίθουσα Δημοτικής Κοινότητας.

Πιστεύουμε ότι το **ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ** θα καταστεί ισχυρός πόλος έλξης για κάθε πολιτιστική, ερευνητική και επιστημονική δραστηριότητα και θα βοηθήσει αποφασιστικά ώστε να συνδεθεί η τοπική κοινωνία με κάθε ανάλογο ή αντίστοιχο φορέα καθώς θα αναπτύσσονται και θα εξελίσσονται ποικιλότροπες διαπολιτισμικές πρωτοβουλίες και δράσεις».

Ακολούθησε διαλογική συζήτηση στην οποία πήρε το λόγο και ο Δημοτικός Σύμβουλος Λοκρών **Αρ. Κ. Κούρος** και είπε:

«Η ελευθερία του ανθρώπου αρχίζει από την πληροφόρηση και τη γνώση. Είμαι φανατικός οπαδός του "γηράσκω αεί διδασκόμενος" και της άποψης ότι όσοι ενδιαφέρονται για τους συμπολίτες τους, επιδιώκουν τη διαρκή μόρφωσή τους.

Δήμοι με ζωή πολλών χρόνων είναι πολύ πίσω σε τέτοια θέματα, ο Δήμος μας σήμερα απλώνει την ψυχή του σε θεσμούς πρωτοποριακούς.

Είναι μία αξιέπαινη προσπάθεια.

Ο θεσμός αυτός πιστεύω θα αναβαθμίσει το πνευματικό επίπεδο των δημοτών και σιγά-σιγά μπορεί ο Δήμος μας να μετατραπεί σε χώρο παιδείας και πνευματικής καλλιέργειας».

Το Δημοτικό Συμβούλιο αποφάσισε κατά πλειοψηφία.

Κατά ψήφισε ο Δ.Σ. κ. **Γ. Ρούσσης.**

Αριστείδης Κ. Κούρος

20% ύφεση το 2012 αν πτωχεύσουμε και επιστρέψουμε στη δραχμή

Θανάσης Ζεκεντές
Οικονομολόγος MSc

Η πολιτική κατάσταση στη χώρα είναι τόσο ρευστή που κανείς πλέον δεν μπορεί να αποκλείσει σενάρια που κάποτε αντιμετωπίζαμε ως απίθανα. Το πολιτικό σύστημα διαχειρίζεται με ανωριμότητα, ανευθυνότητα και αναποτελεσματικότητα τη μεγαλύτερη οικονομική κρίση της χώρας στη μεταπολίτευση.

Ουσιαστικά οι πολιτικές εξελίξεις καθορίζονται υπό την πίεση της Ευρώπης. Οι πολίτες, βλέποντας την αδυναμία του πολιτικού συστήματος να διασφαλίσει την οικονομική πορεία της χώρας, κυριαρχούνται από φόβο και ανασφάλεια. Η έλλειψη σωστής και τεκμηριωμένης πληροφόρησης έχει δημιουργήσει κενό ενημέρωσης, με αποτέλεσμα να κερδίζουν χώρο επικίνδυνες απόψεις και άστοχοι παραλληλισμοί. Η οικονομική κατάσταση της χώρας είναι τόσο κρίσιμη που πλέον ανά πάσα στιγμή μπορεί να σημειωθεί πιστωτικό γεγονός.

Υπάρχει μια μερίδα ανθρώπων που πιστεύουν πως η έξοδος από την Ευρωζώνη και η επιστροφή στη δραχμή θα βοηθήσει τη χώρα να ξεπεράσει την οξύτατη δημοσιονομική κρίση που έχει οδηγήσει τη χώρα για 4η συνεχόμενη χρονιά σε ύφεση. Μάλιστα φέρνουν το παράδειγμα της Αργεντινής, υποστηρίζοντας πως η συγκεκριμένη χώρα μέσω της πτώχευσης και της υποτίμησης ανέκαμψε. Δυστυχώς, ένα τέτοιο σενάριο θα είναι ολέθριο για τη χώρα, καθώς ο παραλληλισμός είναι ατυχής και παραβλέπει αφενός τις διαφορές των δυο περιπτώσεων και αφετέρου τις συνθήκες απόλυτης φτώχειας και υψηλής εγκληματικότητας που βίωσε η συγκεκριμένη χώρα μετά την πτώχευσή της.

Η Ελλάδα, σε αντίθεση με την εξαγωγική Αργεντινή, έχει διπλό έλλειμμα, δημοσιονομικό και εμπορικό. Παρά τη βελτίωση που εμφανίζει στο δημοσιονομικό και το εμπορικό της έλλειμμα το 2011 σε σχέση με το 2010, και τα δυο μεγέθη αναμένεται να κλείσουν το έτος σε ποσοστό που θα τείνει στο 10% του ΑΕΠ το καθένα. Δηλαδή, με απλά λόγια, αν η χώρα πτωχεύσει οι δημόσιες δαπάνες θα πρέπει αυτόματα να μειωθούν κατά 10% του ΑΕΠ. Σημαντικό τμήμα του ελληνικού χρέους δεν ανήκει σε ιδιώτες, αλλά σε κράτη, το ΔΝΤ και την ΕΚΤ. Οι οφειλές αυτές δεν θα διαγραφούν από την πτώχευση και θα παραμείνουν ως υποχρέωση της χώρας σε ευρώ. Αν επιπλέον η χώρα οδηγηθεί εκτός Ευρωζώνης, τότε η ανυποληψία της δραχμής θα είναι τέτοια που ουσιαστικά η χώρα για να εισάγει βασικά είδη πρώτης ανάγκης (πετρέλαιο, φάρμακα, παιδικές τροφές κ.α.) θα πρέπει να εξάγει ελληνικά προϊόντα ίσης αξίας (το αντίστοιχο είχε κάνει και η Αργεντινή). Στην περίπτωση της Ελλάδας το εμπορικό έλλειμμα φτάνει στο 10% του ΑΕΠ, δηλαδή είναι το ποσοστό κατά το οποίο θα μειωθεί αναγκαστικά η εγχώρια ζήτηση.

Αθροίζοντας τα δυο μεγέθη, δεδομένου ότι έχουν μικρή αλληλοεπικάλυψη (δημόσιες δαπάνες για εισαγόμενα είδη) προκύπτει ότι η ύφεση της ελληνικής οικονομίας σε περίπτωση χρεοκοπίας και επιστροφής στη δραχμή θα φτάσει ως και το 20% (η Αργεντινή που πτώχευσε είχε ύφεση 14,7% το 2002). Αν και η παραπάνω ανάλυση είναι υπεραπλουστευμένη, αποδίδει σε τάξη μεγέθους την οικονομική επίπτωση στο ΑΕΠ της χώρας.

Με βάση το Νόμο του Arthur Okum η μεταβολή του ΑΕΠ κατά μια ποσοστιαία μονάδα έχει κατά προσέγγιση αντίστοιχη επίπτωση 0,4% στην ανεργία. Δηλαδή, μια μείωση του ΑΕΠ κατά 1% θα αυξήσει την ανεργία κατά 0,4%. Στην περίπτωση της Ελλάδας και για τα 2 τελευταία έτη φαίνεται πως η επίπτωση είναι ακόμη μεγαλύτερη, καθώς από τα επίσημα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής φαίνεται πως κάθε μείωση κατά 1% του ΑΕΠ αυξάνει την ανεργία κατά 0,6%. **Συνεπώς, ύφεση 20% συνεπάγεται αύξηση της ανεργίας κατά 12%, που σημαίνει ανεργία πάνω από 28% το 2012.**

Οι υπέρμαχοι της δραχμής εκτιμούν πως η υποτιμημένη δραχμή θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα της χώρας και σε βάθος χρόνου θα επιτρέψει την αύξηση της εγχώριας παραγωγής. Προϋπόθεση για να γίνει κάτι τέτοιο είναι η χώρα να έχει οικονομική σταθερότητα για να γίνουν επενδύσεις, γιατί χωρίς αυτές δεν υπάρχει περίπτωση αύξησης της παραγωγής. Με πτωχευμένες και εκτός των αγορών χρήματος τις ελληνικές τράπεζες από την χρεοκοπία του κράτους, ποιος θα χρηματοδοτήσει τις επενδύσεις εκτός από τους ξένους, οι οποίοι αντί πινακίου φακής θα αγοράσουν τις υποδομές της χώρας; Δηλαδή, ακόμη και στο σενάριο της δραχμής, η ανάκαμψη της Ελλάδας θα αργήσει πολύ και θα εξαρτηθεί από την προώθηση διαρθρωτικών αλλαγών και αυστηρής λιτότητας προκειμένου να χρηματοδοτηθούν οι αναγκαίες επενδύσεις. Άρα ποιους εξυπηρετεί ένα τέτοιο σενάριο; Μάλλον όχι το λαό, αλλά όλους όσους έχουν βγάλει τα χρήματά τους στο εξωτερικό ή έχουν δανειστεί εξάγοντας τα χρήματα αυτά και ελπίζοντας πως θα τα αποπληρώσουν σε δραχμές, «τζογάροντας» σε βάρος της χώρας.

Η παραμονή στο Ευρώ δεν θα είναι εύκολη υπόθεση και συνεπάγεται θυσίες. Το 2012 θα είναι έτος ύφεσης και αύξησης της ανεργίας ακόμη και αν μείνουμε στο Ευρώ, αλλά η σύγκριση με το σενάριο πτώχευσης και εξόδου από το Ευρώ είναι απογοητευτική. **Είναι καιρός το πολιτικό σύστημα να ωριμάσει, να αναλάβει τις ευθύνες του και να μοιράσει δίκαια τα βάρη διάσωσης της χώρας, για να πάψουν να κερδίζουν χώρο οι ανεύθυνες φωνές της άτακτης χρεοκοπίας και της δραχμολατρείας, που αν επικρατήσουν θα οδηγήσουν τη χώρα σε μια άνευ προηγουμένου ύφεση και ανεργία.**

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ
29 Ιανουαρίου 1829
και η συμμετοχή των Μαρτιναίων στον αγώνα για την Ελευθερία

Με μαρτυρίες γερόντων Μαρτιναίων που έζησαν πάνω από 100 χρόνια

Γράφει
ο Νίκος
Αθ. Μπάτσος
Ιστορικός
Ερευνητής

Τέσσερις μήνες πριν την Μάχη του Μαρτίνου το φθινόπωρο του 1828 οι πρεσβευτές των μεγάλων δυνάμεων είχαν διάσκεψη στον Πόρο και συζήτησαν για τα σύνορα της Ελλάδας και καθόρισαν αυτά μέχρι τον Ισθμό της Κορίνθου.

Έπρεπε να αποδείξουμε ότι με δικές μας δυνάμεις μπορούμε να επεκτείνουμε τα σύνορα πάνω από την Λαμία στην **γραμμή Αμβρακικού-Παγασητικού,** στην de facto αυτή κατάσταση συνέβαλε η μάχη του Μαρτίνου.

Ο Αρχιστράτηγος του αγώνα **Δημ. Υψηλάντης** διατάζει τον **Βάσω Μαυροβουνιώτη** με την 6η χιλιαρχία να εγκατασταθεί στην οχυρά και στρατηγική θέση στο Μαρτίνο, όπως γράφει ο αγωνιστής και συγγραφέας του αγώνα **Ν. Κασομούλης.**

Ο Μαχμούτ πασάς ξεκινά από τη Λαμία μετά του Καριοφίλμπεη (που είναι Αλβανός) με 4.000 πεζούς και 600 ιππείς. Στο άκουσμα της καθόδου της στρατιάς του Μαχμούτ ο πληθυσμός της Στερεάς Ελλάδας πανικοβάλεται, μετακινούν τα κοπάδια τους και άλλοι φεύγουν για τα νησιά.

Ο Μαχμούτ προελαύνει προς νότο σπέρνοντας το φόβο και τον τρόμο, καταλαμβάνει τις Θερμοπύλες, την Άμπλιανη, το Κάστρο της Μπουδουνίτσας και την παραμονή των Χριστουγέννων 24-12-1828 έφθασε στο Τουρκοχώρι.

Ο Μαχμούτ θέλει να ενωθεί με τον Ομέρ πασά της Χαλκίδας στην Θήβα, αλλά κρατάει μυστικό ποια διαδρομή θα ακολουθήσει.

Μπαίνει στη Λιβαδειά η οποία έχει εκκενωθεί από τον **Χατζηπέτρο** και τη φρουρά του, αποφασίζει να χτυπήσει το Μαρτίνο και στέλνει μήνυμα στον Ομέρ πασά της Χαλκίδας να χτυπήσει και αυτός το Μαρτίνο. Δύο στρατιές αν χτυπούσαν το Μαρτίνο θα ήταν αδύνατον να αντέξει, αλλά είτε κακή συνεννόηση, είτε ο Μαχμούτ ήθελε να δρέψει μόνος του τις δάφνες, προχώρησε πιο γρήγορα στο Μαρτίνο. Περνάει τον Ορχομενό, την Σκριπού, το Λούτσι και φθάνει μέσω δένδρας κοντά στην Τσούκα του Μαρτίνου, εκεί που σήμερα η ΛΑΡΚΟ κάνει εξόρυξη και καταστρέφει τα ιστορικά μέρη.

Εκεί γίνεται αντιληπτή η εμπροσθοφυλακή του Μαχμούτ από τα παρατηρητήρια του **Μαυροβουνιώτη** στο λόφο της Τσούκας με τα αιωνόβια δέντρα (πεύκα).

Αμέσως ειδοποιείται ο **Μαυροβουνιώτης** ο οποίος καταφθάνει έφιππος με ομάδα ανδρών. Παρατηρεί τη διάταξη της τουρκικής στρατιάς και αντιλαμβάνεται ότι οι Τούρκοι είναι αποφασισμένοι να επιτεθούν.

Εν τω μεταξύ η εμπροσθοφυλακή των Τούρκων πλησίασε πολύ και συνεπλάκησαν έχοντας και έναν πληγωμένο από την πλευρά των Ελλήνων οι οποίοι υποχώρησαν τακτικά και γύρισαν στο Μαρτίνο και ο **Μαυροβουνιώτης** επιθεώρησε και συμπλήρωσε τα οχυρωματικά έργα.

Ο Μαχμούτ έφθασε το σούρουπο στο Μαρτίνο και στρατοπέδευσε δυτικά από το χωριό όπως γράφουν όλοι οι συγγραφείς. Δυτικά του χωριού μόνο ένας χώρος ήταν ανοικτός για να στρατοπεδεύσει μια τέτοια στρατιά. (Δεν θα μπορούσε επάνω στα βράχια του Προφήτη Ηλία να στρατοπεδεύσει), αυτός λοιπόν ο χώρος είναι η μεγάλη πλατεία μπροστά από τα σχολικά κτήρια (Γυμνάσιο - Λύκειο) ενώ το χωριό τότε περιορίζετο πιο κάτω.

Εδώ που στρατοπέδευσε ο Μαχμούτ γίνονταν μέχρι τις ημέρες των πατεράδων μας τα αλώνια των σιτηρών.

Ο **Μαυροβουνιώτης** βλέποντας τον όγκο της τούρκικης στρατιάς του Μαχμούτ 3.000 πεζούς και 600 ιππείς έστειλε αγγελιοφόρο στον **Ευμορφόπουλο,** που ήταν στο Γαϊδουρονήσι της Αταλάντης με την χιλιαρχία του να έρθει την πρωία της 29-1-1829 στο Μαρτίνο για ενίσχυση.

Συνέχεια στη σελ. 8

AIAS LOKROS 27_Σχέδιο 1 06/12/2011 8:59 π.μ. Page 4

BIOHELLAS

Δημοσιεύθηκε η πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος και για τη βιολογική γεωργία η οποία αφορά τους παραγωγούς για διετή παράταση στο Μέτρο 2.14. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων οι δικαιούχοι έχουν την δυνατότητα να υποβάλλουν αιτήσεις από τις 29 Νοεμβρίου μέχρι και τις 23 Δεκεμβρίου του 2011 ενώ οι αιτήσεις θα πρέπει να υποβάλλονται ανάλογα με το ΑΦΜ. Για την παρούσα πρόσκληση το σύνολο των πιστώσεων ανέρχεται σε 25 εκατ.

Ειδικότερα οι ενδιαφερόμενοι σε ΑΦΜ που λήγουν σε **1, 2, 3** καταθέτουν τις αιτήσεις ενίσχυσης μέχρι **6 Δεκεμβρίου,** όσων το ΑΦΜ λήγει σε **4, 5** και **6** μέχρι **14 Δεκεμβρίου,** σε **7** και **8 μέχρι 19 Δεκεμβρίου** και σε **9** και **0 μέχρι 23 Δεκεμβρίου.**

Σας ενημερώνουμε παρακάτω για τα βασικά σημεία του Σχεδίου της νέας ΚΥΑ των γεωργοπεριβαλλοντικών δράσεων «**Βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία»,** του Μέτρου 2.1.4 του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων.

Στο νέο πρόγραμμα θα μπορούν να συμμετέχουν οι βιοκαλλιεργητές που εντάχθηκαν στη βιολογική γεωργία-κτηνοτροφία το 2006 με παράταση της σύμβασης για 2 έτη καθώς και οποιοιδήποτε άλλοι ενδιαφερόμενοι ως παρακάτω:

Δικαιούχοι των ενισχύσεων της παρούσας μπορούν να κριθούν:

α. οι επαγγελματίες αγρότες,

β. κάτοχοι αγροτικής εκμετάλλευσης, που πληρούν τις παρακάτω προϋποθέσεις:

αα. Είναι φυσικά πρόσωπα που λαμβάνουν από την απασχόλησή τους σε αγροτική δραστηριότητα το 35% τουλάχιστον του συνολικού τους ετήσιου εισοδήματος, με εξαίρεση τους απασχολούμενους σε αγροτική δραστηριότητα σε νησιά με πληθυσμό μέχρι 100.000 κατοίκους για τους οποίους απαιτείται τουλάχιστον το 25% του συνολικού τους ετήσιου εισοδήματος.

ββ. Είναι νομικά πρόσωπα που λαμβάνουν από την απασχόλησή τους σε αγροτική δραστηριότητα το 50% τουλάχιστον του συνολικού τους ετήσιου εισοδήματός τους και τα οποία έχουν νομική προσωπικότητα, όπως η έννοια αυτή ορίζεται στο εμπορικό δίκαιο.

γ. Δικαιούχοι με δικαίωμα παράτασης που υπέγραψαν σύμβαση για τη δράση μέχρι και την 31.12.2006 στο πλαίσιο εφαρμογής του άξονα 3 του Εγγράφου Προγραμματισμού Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΠΑΑ) 2000-2006 και δεν έχει λήξει η περίοδος δέσμευσής τους και τηρούν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις μέχρι και την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων ενίσχυσης, της πρόσκλησης εκδήλωσης ενδιαφέροντος της δράσης, στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης.

Μη Δικαιούχοι:

Δεν δύναται να κριθούν δικαιούχοι των ενισχύσεων της παρούσας, έστω κι αν πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, οι ακόλουθες κατηγορίες:

α. Όσοι έχουν ενταχθεί στο καθεστώς της πρόωρης συνταξιοδότησης ή οι σύζυγοι αυτών.

β. Όσοι έχουν αποκλεισθεί από τις ενισχύσεις των γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων ή δράσεων και για όσο χρόνο ισχύει ο αποκλεισμός.

γ. Διάδοχοι πρόωρης συνταξιοδότησης με δεκαετή αποκλεισμό.

δ. Ανήλικα άτομα.

Γενικά κριτήρια επιλογής	Βαθμοί
Επαγγελματίας αγρότης	50
Νέος γεωργός με επιχειρηματικό σχέδιο μέτρο 1.1.2 του Π.Α.Α 2007-2013	30
Επαγγελματίας αγρότης με αγροτικό εισόδημα μεγαλύτερο ή ίσο του 50% του συνολικού ετήσιου εισοδήματος	20
Έκταση σε περιοχή NATURA 2000 μεγαλύτερη του 50% της συνολικής υπό ένταξη έκτασης ε	20
Έκταση σε περιοχή NATURA 2000 από 10 έως και 50% της συνολικής υπό ένταξη έκτασης	10
Μόνιμος κάτοικος του Δήμου που βρίσκεται η έδρα της εκμετάλλευσης	10

Ειδικά κριτήρια ένταξης φυτικής παραγωγής	Βαθμοί
Παραγωγός βιολογικών προϊόντων	30
Παραγωγός βιολογικών ζωοτροφών	10
Ενταγμένος στο πρόγραμμα βιολογικής κτηνοτροφίας	5
Παραγωγός προϊόντων ΠΟΠ, ΠΓΕ (μέρος ή σύνολο παραγωγής)	10
Μέγεθος υπό ένταξη εκμετάλλευσης: • Έκταση 2 – 4 Ha • Έκταση > 4 Ha	10 / 15
Εκμετάλλευση σε νησί με πληθυσμό μικρότερο των 3100 κατοίκων	10

Ειδικά κριτήρια ένταξης ζωικής παραγωγής	Βαθμοί
Κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις με ιδιοπαραγόμενες βιολογικές ζωοτροφές	**4** βαθμοί ανά **10 στρ.** καλλιεργούμενης έκτασης για παραγωγή ζωοτροφών
Ύπαρξη αποδεικτικού για τη νόμιμη κατοχή του βοσκοτόπου για όλη τη διάρκεια της δέσμευσης (5 έτη)	10
Ενταγμένος στη δράση «Διατήρηση απειλούμενων αυτόχθονων φυλών αγροτικών ζώων»	5
Μέγεθος υπό ένταξη εκμετάλλευσης (1) : Το προς ένταξη ζωικό κεφάλαιο είναι μεγαλύτερο των 100 ΜΜΖ / Το προς ένταξη ζωικό κεφάλαιο είναι μεγαλύτερο των 50 ΜΜΖ και μικρότερο ή ίσο των 100 ΜΜΖ	10 / 5
Παραγωγός προϊόντων ΠΟΠ/ ΠΓΕ (μέρος ή σύνολο παραγωγής)	10
Η εκμετάλλευση βρίσκεται σε νησί με πληθυσμό μικρότερο των 3100 κατοίκων	10

Ύψος ενίσχυσης ανά καλλιέργεια

Καλλιέργεια	Σύνολο σε €/10 στρ./έτος: Με περίοδο προσαρμογής	Σύνολο σε €/10 στρ./έτος: Χωρίς περίοδο προσαρμογής
Ελαιοκομία	**756**	**415**
Αμπελοειδή (εξαιρούνται οι αμπελώνες για επιτραπέζια χρήση)	**900**	**900**
Αραβόσιτος αρδευόμενος (για ζωοτροφή) (*)	**600**	**600**
Μηδική Αρδευόμενη (*)	**600**	**425**

Καλλιέργεια	Σύνολο σε €/10 στρ /έτος: Με περίοδο προσαρμογής	Σύνολο σε €/10 στρ /έτος: Χωρίς περίοδο προσαρμογής
Βαμβάκι αρδευόμενο (*)	**534**	**525**
Σιτηρά, ρύζι, όσπρια, ηλίανθος & λοιπές αροτραίες καλλιέργειες	**320**	**247**
Κτηνοτροφικά φυτά & λοιπές καλλιέργειες που δεν χρησιμοποιούνται για τη διατροφή του ανθρώπου	**360**	**288**
Αρωματικά φυτά	**320**	**247**
Κρόκος	**900**	**900**

Ύψος ενίσχυσης ανά ζώο

Είδος ζώου και κατεύθυνση παραγωγής	Απώλεια εισοδήματος σε €/ζώο/έτος: Με περίοδο προσαρμογής	Απώλεια εισοδήματος σε €/ζώο/έτος: Χωρίς περίοδο προσαρμογής	Δαπάνες: Στήριξη	Ενίσχυση σε €/ζώο/έτος: Με περίοδο προσαρμογής	Ενίσχυση σε €/ζώο/έτος: Χωρίς περίοδο προσαρμογής
Αίγες και πρόβατα	**24,75**	**20,4**	**2,25**	**27**	**22,65**
Βοοειδή με γαλακτοπαραγωγική κατεύθυνση	**324**	**258**	**15**	**339**	**273**
Βοοειδή με κρεοπαραγωγική/διπλή κατεύθυνση	**151**	**151**	**15**	**166**	**166**

Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να απευθύνεστε:

- Στα κατά τόπους γραφεία του ΒΙΟ Ελλάς και τους ανά την Ελλάδα ενημερωμένους συνεργάτες/επιθεωρητές μας.

- Στους Γεωπόνους- Μελετητές της περιοχής σας

Σας περιμένουμε να συνεργαστούμε ξανά μαζί στο μέλλον της βιολογικής γεωργίας!!!

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ

Αθήνα
Κοδριγκτώνος 11Β, 104 34
Τ.: 210 8211940, F.: 210 8211015
E.: info@bio-hellas.gr

Θεσσαλονίκη
Γιαννιτσών 31, 54 627
Βαλκανικό Κέντρο,
Τ.: 2310 530252, F.: 2310 530326
E.: thessaloniki@bio-hellas.gr

Αγρίνιο
Σαλάκου 6, 30 100,
Τ./F.: 26410 31685,
E.: agrinio@bio-hellas.gr

Ηράκλειο
Έβανς 69, 71 201,
Τ./F.: 2810 300297,
E.: creta@bio-hellas.gr

Λάρισα
Μανδηλαρά 12, 41 222,
Τ.: 2410 612940, F.: 2410 612351,
E.: thessalia@bio-hellas.gr

Μεσολόγγι
Ιωσήφ των Ρογών 18, 30 200,
Τ./F.: 2631025283,
E.: mesologgi@bio-hellas.gr

Μυτιλήνη
Καραντώνη 2, 81 100,
Τ./F.: 22510 24688,
E.: lesvos@bio-hellas.gr

Σπάρτη
Αρχιδάμου 88, 23 100,
Τ./F.: 27310 26670,
E.: lakonia@bio-hellas.gr

"Εκατό χρόνια Οδυσσέας Ελύτης"

Ο Οδυσσέας Αλεπουδέλης με λογοτεχνικό ψευδώνυμο Οδυσσέας Ελύτης, γεννήθηκε στις 2 Νοεμβρίου του 1911 στο Ηράκλειο της Κρήτης, γιος του εργοστασιάρχη σαπωνοποιΐας και πυρηνελαιουργίας **Παναγιώτη Θ. Αλεπουδέλη** και της **Μαρίας** το γένος **Βρανά,** που κατάγονταν από τη Μυτιλήνη.

Ο **Οδυσσέας** φοίτησε στο ιδιωτικό λύκειο **Δ. Ν. Μακρή** (1917-1924) με δασκάλους μεταξύ άλλων τους **Ι. Μ. Παναγιωτόπουλο, Ι. Θ. Κακριδή** και **Γιάννη Αποστολάκη.** Σε παιδική και νεανική ηλικία ταξίδεψε στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Το 1924 γράφτηκε στο Γ΄ Γυμνάσιο Αρρένων στην Αθήνα, από όπου αποφοίτησε το 1928 και άρχισε να γράφει στη Διάπλαση των Παίδων. Το 1929 θεωρείται ως ορόσημο στη ζωή του Ελύτη. Τότε ήρθε σε επαφή με τον Υπερρεαλισμό, μέσω της ποίησης του Λόρκα και του Ελυάρ και έγραψε τα πρώτα του ποιήματα. Τον επόμενο χρόνο γράφτηκε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1933 έγινε μέλος της Ιδεοκρατικής Φιλοσοφικής Ομάδας του Πανεπιστημίου, μαζί με τους **Κωνσταντίνο Τσάτσο, Π. Κανελλόπουλο, Θεόδωρο Συκουτρή και άλλους.** Το 1935 ταξίδεψε στη Μυτιλήνη μαζί με τον **Ανδρέα Εμπειρίκο,** όπου γνώρισε τη ζωγραφική του **Θεόφιλου.** Γνωρίστηκε επίσης με τους **Κ. Γ. Κατσίμπαλη, Γιώργο Σεφέρη, Γιώργο Θεοτοκά και Α. Καραντώνη, ιδρυτές των Νέων Γραμμάτων, όπου πρωτοδημοσίευσε ποιήματα με το ψευδώνυμο Ελύτης.** Το 1936 γνωρίστηκε με τον μετέπειτα στενό φίλο του **Νίκο Γκάτσο** και στο τέλος του χρόνου κατατάχτηκε στο στρατό, στη σχολή εφέδρων αξιωματικών της Κέρκυρας. Στα τέλη του 1937 μετατέθηκε στην Αθήνα και απολύθηκε το 1938. Το 1940 κατατάχθηκε στη Βόρειο Ήπειρο. Ένα χρόνο αργότερα κινδύνεψε να πεθάνει από κοιλιακό τύφο και γύρισε στην Αθήνα. Το 1945 διορίστηκε διευθυντής προγράμματος της νεοσύστατης τότε Ελληνικής Ραδιοφωνίας (παραιτήθηκε ένα χρόνο αργότερα) και συνεργάστηκε με τα περιοδικά Νέα Γράμματα και Αγγλοελληνική Επιθεώρηση. Από το 1948 ως το 1951 εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, από όπου ταξίδεψε στην Ισπανία, την Ιταλία και την Αγγλία. Στο Λονδίνο γνωρίστηκε με το Mario Vitti και τον Pablo Picasso. **Μετά την επιστροφή του στην Αθήνα έγινε μέλος της Ομάδας των Δώδεκα (1952-1953), έγινε μέλος του Δ.Σ. του Θεάτρου Τέχνης(1953), του Ελληνικού Χοροδράματος (1955) και επαναδιορίστηκε στην Ελληνική Ραδιοφωνία (από το 1953 ως τη νέα παραίτησή του το 1954).** Συνεργάστηκε με το Εθνικό Θέατρο και το Θέατρο Τέχνης ως μεταφραστής. Το 1960 πέθαναν η μητέρα του και ο αδελφός του Κωνσταντίνος. Από το 1961 ταξίδεψε στην Αμερική, τη Σοβιετική Ένωση, τη Βουλγαρία. Το 1965 χρονολογείται και η έναρξη της ενασχόλησής του με τη ζωγραφική και το κολάζ. Μετά το πραξικόπημα του 1967 κατέφυγε στο Παρίσι (1969) και το 1970 ταξίδεψε για τέσσερις μήνες στην Κύπρο (στην Κύπρο ξαναπήγε το 1973). **Το 1974 έγινε πρόεδρος του Δ.Σ. της Ελληνικής Ραδιοφωνίας Τηλεόρασης. Πέθανε το Μάρτη του 1996 στην τελευταία του κατοικία στην οδό Σκουφά.**

Η πρώτη επίσημη εμφάνιση του **Οδυσσέα Ελύτη** στο χώρο της λογοτεχνίας πραγματοποιήθηκε το 1939 με την έκδοση της πρώτης ποιητικής συλλογής του με τίτλο **"Προσανατολισμοί".** Το 1942 δημοσίευσε το δοκίμιο **"Η αληθινή φυσιογνωμία και η λυρική τόλμη του Ανδρέα Κάλβου"** και το 1943 εκδόθηκε η ποιητική συλλογή του **"Ήλιος ο Πρώτος".** Ακολούθησαν μεταξύ άλλων το "**Άξιον Εστί"** (1959), οι "**Εξι και μια τύψεις για τον ουρανό"** (1960), "**το Μονόγραμμα"** (στις Βρυξέλλες)," **το Φωτόδεντρο και η δέκατη τέταρτη ομορφιά"** και **"ο Ήλιος ο Ηλιάτορας"** (1971), "**η Σαπφώ και ο Μικρός Ναυτίλος"** (1984), "**τα Ελεγεία της Οξώπετρας"** (1991), και οι τελευταίες του συλλογές "**Δυτικά της λύπης"** και ο "**κήπος με τις αυταπάτες"** (1995).

Όλα αυτά είναι η ζωή κάποιου σπουδαίου που μπορεί να την διηγηθεί κανείς μέσα σε λίγες σειρές επιγραμματικά, λιτά, αναφερόμενος σε γεγονότα και χρονολογίες. Αν θέλει κανείς να κοιτάξει πίσω από τα προφανή και να νιώσει την ένταση, το πάθος,την ειλικρίνεια του δημιουργού, αρκεί μόνο να διαβάσει τους παρακάτω στίχους απαλλαγμένος από την ιδέα ότι κάποιος διαφορετικός από τους συνηθισμένους έγραψε τα παρακάτω λόγια, έχοντας μόνο ανοιχτή την καρδιά του. Ίσως τότε να είναι ένας από τους λίγους τυχερούς που θα ταξιδέψει σε κόσμους αλλοιώτικους που παρόλαυτα κάτι γνώριμο θυμίζουν.

''Πού πιά δέν έχω τίποτε άλλο
Μές στούς τέσσερις τοίχους, τό ταβάνι, τό πάτωμα
Νά φωνάζω από σένα καί νά μέ χτυπά η φωνή μου
Νά μυρίζω από σένα καί ν' αγριεύουν οί άνθρωποι
Επειδή τό αδοκίμαστο καί τό απ' αλλού φερμένο
Δέν τ' αντέχουν οί άνθρωποι κι είναι νωρίς, μ' ακούς
Είναι νωρίς ακόμη μές στόν κόσμο αυτόν αγάπη μου''
Απόσπασμα από το ''Μονόγραμμα'' του Ελύτη

Στ' αληθινά στα ψεύτικα
το λέω και τ' ομολογώ.
Σαν να 'μουν άλλος κι όχι εγώ
μες στη ζωή πορεύτηκα.

Όσο κι αν κανείς προσέχει
όσο κι αν το κυνηγά,
πάντα πάντα θα 'ναι αργά
δεύτερη ζωή δεν έχει.
Απόσπασμα από το "Παράπονο" του Ελύτη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΚΟΥΡΟΥ

AIAS LOKROS 27_Σχέδιο 1 06/12/2011 8:59 π.μ. Page 5

Το Λούτσι

Το Λούτσι βρίσκεται στο ΒΑ τμήμα της Βοιωτίας και ανήκει στο Δήμο Ορχομενού. Διοικητικά από την απελευθέρωση και μετά ανήκε στο Δήμο Λαρύμνης της επαρχίας Λοκρίδας. Κατόπιν υπήρξε οικισμός της κοινότητας Μαρτίνου έως το 1929 που απετέλεσε ξεχωριστή κοινότητα σύμφωνα με το Π.Δ. 4-7-1929,ΦΕΚ. Α 221)1929. **Το 1947 μαζί με τον Πύργο και τον Παύλο αποσπάστηκαν από την επαρχία Λοκρίδας του Νομού Φθιώτιδας και Φωκίδας και έγινε τμήμα του νομού Αττικής και Βοιωτίας.** Με την δημιουργία πρώτα των Καποδιστριακών και μετά των Καλλικρατικών Δήμων αποτελεί Τοπική Κοινότητα του Δήμου Ορχομενού. Η πρώτη μνεία του χωριού **Λούτσι** γίνεται στους Οθωμανικούς φορολογικούς καταλόγους του **1465** και του **1505,** γεγονός που σημαίνει ότι πρέπει να υπήρχε τουλάχιστον ενάμιση αιώνα νωρίτερα. Δηλαδή, μπορούμε να τοποθετήσουμε την δημιουργία του όπως και των περισσότερων γειτονικών χωριών γύρω στο 1300μ.Χ.

Οι κάτοικοι του χωριού Λούτσι μαζί με του Πύργου,του Μαρτίνου, της Λάρυμνας όπως επίσης του Κόκκινου, του Μουρικίου και των Λουκισίων είναι κοινής καταγωγής από την ίδια Αρβανίτικη φάρα όπως φαίνεται από τα κοινά επώνυμα, έθιμα, διάλεκτο κ.λ.π.

Το χωριό μέχρι το τέλος του 19ου αιώνα ήταν γεωργοκτηνοτροφικό με αρκετά καλές παραγωγές όπως φαίνεται και από τα κατάστιχα της φορολογίας των Οθωμανικών χρόνων. Η διαμονή των κατοίκων ήταν μοιρασμένη μεταξύ του Μαρτίνου και του Λουτσίου γιατί διέθεταν σπίτια και στα δύο χωριά. Επίσης οι ελιές και τα χειμαδιά ήταν στην περιοχή της Λάρυμνας που έχει πιο ήπιο κλίμα και τα αμπέλια με τα χωράφια στο Λούτσι. **Στο τέλος του 19ου αιώνα μετά τους σεισμούς του 1894 και την δημιουργία των μεταλλείων η εγκατάσταση των περισσοτέρων κατοίκων γίνεται πλέον μόνιμη.**

Τα μεταλλεία σιδηρονικελίου λειτούργησαν για 40 περίπου χρόνια έως την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Η μεταφορά του μεταλλεύματος γινόταν με επίγειο δίκτυο σιδηροδρόμου και εναέρια μεταφορά (τελεφερίκ) από το Λούτσι στο Νησί της Τραγάνας όπου υπάρχει ακόμα η αποβάθρα φόρτωσης. Παρόμοιο μεταλλείο υπήρχε και στην Τσούκα περιοχή μεταξύ Λουτσίου-Μαρτίνου. Στο διάστημα αυτό υπήρξε μεγάλη ακμή και κίνηση στο χωριό και από ξένους Ιταλούς κυρίως αλλά και εργαζόμενους από πολλά μέρη της Ελλάδας και ως επί το πλείστον από την περιφέρεια της Κύμης όπου υπήρχαν έμπειροι μεταλλωρύχοι. Τότε δημιουργήθηκαν δύο συγκροτήματα των εργατικών κατοικιών-οι Κάμαρες- το γραφείο της Εταιρίας, το όμορφο πέτρινο σχολείο μας με την μεγάλη του αυλή και επίσης το δίκτυο ύδρευσης του χωριού με κεντρικές βρύσες την ίδια περίπου εποχή που αποκτούσε νερό η Αθήνα από το φράγμα του Μαραθώνα. Επίσης υπήρχαν εστιατόρια, καφενεία, παντοπωλεία, ταβέρνες κ.λ.π.

Ένα από τα δύο συγκροτήματα των εργατικών κατοικιών (κάμαρες)

Μετά τον πόλεμο την δεκαετία του 1950 και του 1960 αν και σταμάτησε η λειτουργία των μεταλλείων υπήρξε σοβαρή γεωργική ανάπτυξη όπως και για όλη τη περιοχή, με την διανομή της Κωπαΐδας και τον σταδιακό εκμηχανισμό των καλλιεργειών. **Τότε ίσως είχαμε και την μεγαλύτερη πληθυσμιακή αύξηση αφού το Δημοτικό Σχολείο αριθμούσε περισσότερους από 100 μαθητές σε σύνολο 400 περίπου κατοίκων.**

Ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητας Λουτσίου Δημήτριος Αντωνίου στο όμορφο πέτρινο σχολείο

Το χωριό τότε όπως και η ύπαιθρος γύρω με τα αμπέλια, τα καπνοχώραφα, τα σταροχώραφα και τα κοπάδια έσφυζε από ζωή. Στο τέλος της δεκαετίας του 1960 άρχισε για πρώτη φορά στα χρονικά η μετανάστευση στα μεγάλα αστικά κέντρα Αθήνα και μετά στη Λιβαδειά. Ως τότε ελάχιστοι κάτοικοι είχαν μετακινηθεί προς άλλα μέρη της χώρας αλλά και του εξωτερικού.

Στις αρχές του 1970 ανακόπηκε κάπως το ρεύμα της αστυφιλίας με την απασχόληση των κατοίκων στα εργοστάσια της ευρύτερης περιοχής. Μπορούμε να πούμε ότι η αστυφιλία τότε στο χωριό μας αλλά και στα υπόλοιπα γύρω χωριά δεν ήταν απαραίτητη διέξοδος τουλάχιστον από οικονομικής πλευράς γιατί και γη αρκετή και καλή υπήρχε και απασχόληση για άντρες και γυναίκες στη βιομηχανία.

Η σημερινή κατάσταση του χωριού όπως και της περιοχής γενικότερα δεν μπορούμε να πούμε ότι είναι η καλύτερη από όλες τις απόψεις. Οι καλλιέργειες έχουν ελαττωθεί, η βιομηχανική απασχόληση είναι μικρή, η πληθυσμιακή κατάσταση είναι δραματική, λίγοι νέοι, λιγότερες νέες οικογένειες, ακόμα λιγότερα παιδιά και πολλοί γέροι.

Και όμως έχουμε να κάνουμε με μια προνομιούχα περιοχή από όλες τις πλευρές όπου η κατάσταση μπορεί να ανατραπεί προς το καλύτερο. Πολύ κοντά στην Εθνική Οδό, στην Αθήνα, στα βουνά και στις θάλασσες με εξαιρετικό κλίμα, καλή γη, έχει όλα τα προσόντα να εξελιχθεί αξιοποιώντας όλες τις δυνατότητες αλλά όχι βέβαια στην ίδια βάση που είχαμε έως τώρα. Οι καιροί είναι διαφορετικοί και χρειάζονται καινούργιες στέρεες βάσεις ανάπτυξης και δημιουργίας.

Τελειώνοντας, θα θέλαμε να αναφερθούμε στις πρωτοποριακές αποφάσεις των ιθυνόντων αλλά και του χωριού ολόκληρου όταν στην διάρκεια της κατοχής παρ' όλες τις δύσκολες συνθήκες της εποχής αποφασίστηκε και ανατέθηκε σε αρχιτέκτονα της Αταλάντης η χάραξη σχεδίου του χωριού με διαπλάτυνση και ευθυγράμμιση των δρόμων χωρίς κανείς να ζητήσει να αποζημιωθεί για την παραχώρηση της γης. Η ενέργεια αυτή βοήθησε αργότερα στην κυκλοφορία, την μεταφορά υλικών και προϊόντων στα σπίτια χωρίς κανένα πρόβλημα.

Θα ήταν ευχής έργο αν οι νεότεροι είχαν επεκτείνει το σχέδιο περιφερειακά του χωριού αντί να ανοίγουν αδιέξοδους ιδιωτικούς δρόμους.

Άλλη ενέργεια άξια θαυμασμού ήταν στις αρχές του 1950 η διάνοιξη σε εντελώς ευθεία γραμμή με προσωπική εργασία των κατοίκων του δρόμου Λουτσίου-Παύλου επίσης χωρίς οικονομικές απαιτήσεις από τους κατόχους των παρακείμενων αγρών.

Τοπική Κοινότητα Λουτσίου

"Η Ελλάδα που ζω και η Ελλάδα που ονειρεύομαι"

Αξιότιμε κύριε Αριστείδη Κούρο,

Αρχικά θα ήθελα να σας συγχαρώ για το έργο σας, δηλαδή τη συνεχή προσπάθεια για την έκδοση της εφημερίδας του χωριού μας, σε όλη την Ελλάδα! Είναι μια προσπάθεια που πρέπει να υποστηρίξουν όλοι οι ευσυνείδητοι Μαρτιναίοι και με τη συνδρομή τους τη χρηματική, αλλά και με τα κείμενά τους. Έτσι αποφάσισα να στείλω ένα κείμενό μου για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, με τίτλο **"Η Ελλάδα που ζω και η Ελλάδα που ονειρεύομαι".**

Κωνσταντίνα Μαρία Καραμέρη, μαθήτρια Βαρβακείου Σχολής

"Τι είν' η πατρίδα μας;
Μην είν' οι κάμποι;
Μην είναι τ' άσπαρτα τα ψηλά βουνά;
Μην είν' ο ήλιος της που χρυσολάμπει;
[...] Όλα πατρίδα μας!
Κι αυτά και κείνα.
Και τ' άλλα που 'χουμε μες στην καρδιά
και λάμπουν αφόρητα, σαν ήλιου αχτίδα
και κράζουν μέσα μας εμπρός παιδιά!"

Το διάβασα σ' ένα παλιό βιβλίο του δημοτικού. Μάθημα: "Πατριδογνωσία". Ωραία λέξη. Ωραίο ποίημα.

Τα καλοκαίρια, μιλώντας με τουρίστες από διάφορες χώρες για την Ελλάδα γενικότερα, δεν ξέρω τι είναι αυτό που πρέπει να τονίσω και να επισημάνω. Την αγαπώ αυτή τη χώρα για τις φυσικές ομορφιές της; Για τα βουνά της; Τα χωριουδάκια της; Τα νησιά της; Τα καλοκαίρια της; Τους ανθρώπους της; Την αγαπώ αυτή τη χώρα για αυτό που είναι; Γι' αυτό που ήταν; Ή γι'αυτό που ονειρεύομαι ότι θα γίνει κάποτε;

Η Ελλάδα του χτες πέρασε από πολλούς επίπονους αγώνες και αιματηρές μάχες,για να γράψει την ιστορία της,να αναδείξει τον πολιτισμό της,να επιβιώσει και να φτάσει στο σήμερα.

Το σήμερα ίσως δε γράψει ιστορία. Οι μεγάλες μάχες κερδίθηκαν. Η ανεξαρτησία, τα γεωγραφικά εδάφη, η θέση της στην Ευρώπη κ.ο.κ. Τώρα μένει η προστασία των κεκτημένων, η ανάπτυξη, η δημιουργία ενός καλύτερου αύριο. Αυτό όμως έκανε τους ανθρώπους καιροσκόπους, τυχοδιώκτες, άπληστους.

Τίποτα από τη γεωγραφική ομορφιά της, απ' το γαλάζιο τ' ουρανού της, ή το φωτεινό χρυσό του ήλιου της δεν αντισταθμίζει τη δύσκολη καθημερινότητα των ανθρώπων της. Υπερδυνάμεις, πολιτικά "παιχνίδια" και συμφέροντα κρατών ή απλά μεγάλων βιομηχανιών, παίζουν την τύχη των δέκα εκατομμυρίων ανθρώπων της Ελλάδος στα χέρια τους, κάνοντας την Ελλάδα να "μαραζώνει". Οι άνθρωποι δε γελούν,οι πλατείες είναι γεμάτες από αλλοδαπούς ασθενέστερων οικονομικά κρατών και όχι χαρούμενα παιδιά που παίζουν. Οι δρόμοι βρώμικοι,τα μαγαζιά "αργοπεθαίνουν", η παιδεία και η υγεία έρχονται σε δεύτερη μοίρα, λόγω της οικονομικής κρίσης του κράτους.

Η πρόνοια και η μέριμνα των ασθενέστερων τάξεων, των απόρων, των αρρώστων και των ηλικιωμένων είναι μηδαμινή.

Δε μπορώ να ονειρεύομαι μια Ελλάδα πιο σύγχρονη, πιο καθαρή, πιο πολιτισμένη, πιο ανθρώπινη, γιατί οι άνθρωποι που ζουν σε αυτή έχουν σταματήσει να ονειρεύονται.

Το όνειρο ενός μέσου εφήβου ή ενός φοιτητή είναι η μετανάστευση σε μία χώρα, που θα τον αναγνωρίσουν, θα του δώσουν ευκαιρίες για δημιουργία. Κανείς δεν έχει το κουράγιο να περιμένει ή και να αντιδράσει.

Νιώθουμε φυγάδες του ονείρου μας, της χώρας μας που "βαριανασαίνει".

Ονειρεύομαι μία πορεία διαμαρτυρίας της χαμένης Ελλάδας... του χαμένου ονείρου... Παιδιά που θα κρατούν πανό **"ΑΦΗΣΤΕ ΜΑΣ ΝΑ ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΣΤΕ".** Δε με νοιάζει αν η χώρα μου αποκτήσει διαστημικό σταθμό ή μοντέρνους ουρανοξύστες. **Το μόνο που θέλω είναι οι άνθρωποι που ζουν σ' αυτή να είναι ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΟΙ...!**

AIAS LOKROS 27_Σχέδιο 1 06/12/2011 8:59 π.μ. Page 6

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Πρέπει να ξέρουμε ότι η παρασιώπηση γεγονότων, τα συνειδητά ψέματα, η διαστρέβλωση της αλήθειας και τα κατασκευασμένα γεγονότα είναι τα βασικά αίτια ώστε να επικρατεί θολούρα και σύγχυση γύρω από πρόσωπα και γεγονότα. **Όσο και να προσπαθούν κάποιοι να δικαιολογήσουν με αστεία επιχειρήματα, τις φρικιαστικές ενέργειες των ανώτερων κληρικών και μάλιστα των Πατριαρχών εναντίον της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, δεν μπορούν να σταθούν μπροστά στην ιστορική πραγματικότητα.**

Ο ανώτερος κλήρος και το μακρύ φοροεισπρακτικό χέρι της Τουρκικής διοίκησης, έκαναν τα πάντα για να μην εκραγεί η Επανάσταση. Αν ήταν στο χέρι τους, ακόμη θα ήμασταν σκλάβοι στους Τούρκους. Στην προσπάθειά τους να την καταπνίξουν, οι έξαρχοι του Πατριαρχείου περιέτρεχαν την τουρκοκρατούμενη Ελλάδα και κάθε Κυριακή αφόριζαν στις εκκλησίες αλλά και στα τζαμιά, κάθε έναν που σήκωνε το γιαταγάνι και το τουφέκι εναντίον των Τούρκων, λέγοντας τα γελοία όπως : «… Ἂς μην χάσωμεν δια μίαν ψευδήν και ανύπαρκτον τάχα ελευθερίαν του παρόντος βίου, τας αμαράντους στεφάνους αιωνίου μακαριότητος» ή «… Ελευθερία εν τω ουρανώ και υποταγή επί της γής», κρατούσαν τον λαό ραγιά και υποτελή των Τούρκων.

Το 1804 ο ζάμπλουτος Πατριάρχης του Φαναρίου **Καλλίνικος ο Δ΄,** πρόδωσε στους Τούρκους εταίρους του, τις κινήσεις της Φιλικής Εταιρείας στην Πελοπόννησο και ταυτόχρονα εξέδωσε αφορισμό, που διαβάστηκε σε όλες τις εκκλησίες της Επικράτειας και καλούσε όλους τους ραγιάδες υπηκόους του να εξοντώσουν ή να προδώσουν τους **«καταραμένους επαναστάτες»,** στους Τούρκους. Τον χειμώνα του 1805 πάνω από δύο χιλιάδες (2000) Κλέφτες και Αρματωλοί προδόθηκαν και δολοφονήθηκαν από τους Τούρκους, όλοι θύματα του Καλλινίκιου αφορισμού. Ο ίδιος ο **Κολοκοτρώνης** σώθηκε μαζί με πέντε – έξι (5-6) πρωτοπαλίκαρά του την τελευταία στιγμή, ενώ το ασκέρι του αριθμούσε περί τους πεντακόσιους (500) πολεμιστές. Ο μικρός αδελφός του, **Γιάννης Κολοκοτρώνης,** μαζί με δέκα (10) περίπου παλικάρια προδώθηκαν από τους καλόγερους της μονής των Αιμυαλών, όπου είχαν πάει για να ξεφύγουν από τους Τούρκους και σφαγιάσθηκαν. **Άλλος δεσπότης, ο της Άρτας Πορφύριος,** όχι μόνο αφόρισε τους Σουλιώτες αλλά στρατολόγησε πεντακόσιους (500) αγρότες, τους όπλισε και τους έστειλε να πολεμήσουν εναντίον τους. **Άλλος δεσπότης, ο της Πάργας Ιγνάτιος** απειλούσε με αφορισμό τους Αρτινούς αν πήγαιναν να βοηθήσουν τους Σουλιώτες. **Άλλος δεσπότης, ο του Άργους και Ναυπλίας Ιερόθεος,** ζήτησε από τον **Πατριάρχη Γρηγόριο Ε΄** και πέτυχε τον αφορισμό των κατοίκων επτά (7) χωριών της περιοχής του: Αγίου Νικολάου, Έλατου, Καράτουλας, Μεσοράχης, Νέας Χώρας, Περδικόβρυσης και Ωριάς. Το έγκλημά τους ήταν ότι, όντας εξαθλιωμένοι και εξαγριωμένοι από τις ενέργειες των μοναχών και την συσσώρευση μεγάλου πλούτου στο μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου, έκαναν το αυτονόητο: πήραν τα κτήματα, τις ελιές και τα αιγοπρόβατα της μονής για να ζήσουν.

Όσο για το παραμύθι ότι στην Αγία Λαύρα υψώθηκε δήθεν το λάβαρο του 1821 και άρχισε η Επανάσταση, ο Miller την θεωρεί **«παράδοση ποιητικήν».** Ο **Φιλήμων** την αποκαλεί «παχυλόν ψεύδος». **Ο Σπυρίδων Τρικούπης** γράφει: **«Ψεύδος είναι η εν τη Ελλάδι επικρατούσα ιδέα ότι εν τη μονή της Αγίας Λαύρας ανυψώθη κατά πρώτον η σημαία της Ελληνικής Επανάστασης».** Αν υπήρχε έστω και κάποιο ίχνος αλήθειας στο ευφάνταστο αυτό μύθευμα, θα το μνημόνευε στα απομνημονεύματά του, που έγραψε λίγα χρόνια αργότερα, ο **Παλαιών Πατρών Γερμανός.** Αντίθετα, για τον **«Λεωνίδα του 1821»,** τον **Παπαφλέσσα,** γράφει με εμπάθεια και φανερή περιφρόνηση: « Γρηγόριος τις, Δικαίος λεγόμενος, αλιτήριος, απατεών, εξωλέστατος και ασυνείδητος περί μηδενός άλλου φροντίζων ειμή τίνι τρόπω να ερεθίσει την ταραχή (Επανάσταση) του Έθνους δια να πλουτίσει εκ των αρπαγών». Από τα έγγραφα του Γενικού Αρχείου του Κράτους, που έφερε στην επιφάνεια ο **Ε. Πρωτοψάλτης,** αποδεικνύεται ότι το 1851 γίνεται για πρώτη φορά λόγος για το λάβαρο και σε καμμιά περίπτωση δεν θα το σήκωνε κάποιος, ο οποίος σε ένα πεδίο διέπρεψε, αυτό της τοκογλυφίας: δάνειζε με βαρύτατο επιτόκιο (15%) ακόμη και σε μοναστήρια και εκκλησίες της δικαιοδοσίας του. Αν και βαθύπλουτος το όνομά του απουσιάζει από όλους τους εράνους που έγιναν για την Επανάσταση.

Καθ΄ όλη την διάρκεια της Τουρκοκρατίας η **«Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους»** είχε επιβάλει στο ποίμνιό της (στο κοπάδι της), τον φόρο της «δεκάτης» (10% της περιουσίας κάθε Χριστιανού να δίδεται στην Εκκλησία), όπως και τα «δοσίματα», δωρεές. **Επίσης κάθε Χριστιανός γαιοκτήμονας υποχρεωτικά μετά τον θάνατό του άφηνε το 1/3 της γης του στην Εκκλησία.** Ο Οικουμενικός Πατριάρχης είχε το δικαίωμα εκτός των προηγουμένων να φορολογεί εκτάκτως και κατά βούληση το ποίμνιό του. Ο **Κ. Παπαρρηγόπουλος** («Ιστορία του Ελληνικού Έθνους», τόμος Ε', σελ. 507), μας παραδίδει την ακόλουθη επιστολή του οπλαρχηγού **Ρήγα Μάνθου** προς τον **Ε. Παπά** με ημερομηνία 19 Ιουνίου 1821:

«Κατά την παραίνεσίν της εξακολουθώ φυλάττων τόν στρατόν εντός τών όχυρωμάτων και μεταχειριζόμενος τίνα στρατηγήματα, αποστέλλων στρατιώτας εις τά βουνά, το οποίον ώφέλησε καί ωφελεί. Μά τί να κάμει κανείς την μωρολογίαν τών Αγίων Πατέρων; Αυτή ή στυγερά άνελευθεριότης και μικροπρέπεια αυτών μάς εμπόδισεν από πολλά ωφέλιμα και από πολλά αναγκαία. (...) Επάσχισα νά τούς διαθέσω διαφορετικά μέ λόγον. Όμως αυτοί από τόν σκοπόν των δεν βγαίνουν. Έχουν τά φρονήματά των, τά οποία μόνα εγκρίνουν διά καλά καί τά προσκυνούν και τά λατρεύουν και φροντίζουν μόνον διά την συντήρησιν τών ιδίων των υποκειμένων και μόνον διά την ασφάλειάν των. Φοβούμαι, μήπως ό λαός από την πείναν και τάς πολλάς θλίψεις του εφορμήση εναντίον των και δεν δινηθώμεν ν' απαντήσωμεν εις την ορμήν των. [...]»

Ο διακεκριμένος Σερραίος πατριώτης **Εμμανουήλ Παπάς,** ήταν ο άνθρωπος πού ξεκίνησε και οργάνωσε την επαναστατική κίνηση στην Μακεδονία. Διαπνεόμενος από αγνό και θερμό πατριωτισμό, αγωνίσθηκε και έδωσε όλη την περιουσία του για τις ανάγκες του αγώνα και την Ελληνική ελευθερία. Ο **Παπάς** μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία το έτος 1819 από τον **Ιωάννη Φαρμάκη.** Τον Οκτώβριο τού 1820 ο **Αλέξανδρος Υψηλάντης** τού ανήγγειλε την έναρξη της Επανάστασης. Στις 23 Μαρτίου τού 1821 μαζί με τον **Ιωάννη Χατζηπέτρο** αποπλέει για την χερσόνησο του Άθω μεταφέροντας όπλα και πολεμοφόδια. Οι Τούρκοι προέβησαν σε συλλήψεις, εκτελέσεις, διαπομπεύσεις. Στις επιθέσεις αυτές βοήθησαν οι Εβραίοι της Θεσσαλονίκης και της Χαλκιδικής. Ταυτόχρονα ο **Ε. Παπάς** ανακηρύσσεται στην Πολίχνη των Καρυών από τους τοπικούς οπλαρχηγούς αρχηγός της επανάστασης και **«Προστάτης της Μακεδονίας».** Προβαίνει σε προσπάθεια ενίσχυσης και ανανέωσης του άτακτου στρατού του με τους οπλαρχηγούς του Ολύμπου και ζητεί βοήθεια από τον μικρό Ελληνικό στόλο της Ύδρας και των Σπετσών.

Οι Τούρκοι συνέχιζαν τις σφαγές στα γύρω χωριά κατά του άμαχου πληθυσμού. Πείνα κι επιδημίες ακολούθησαν. Οι εχθροπραξίες με τους Τούρκους θα κρατήσουν αρκετόν καιρό. Και ενώ η επανάσταση δείχνει να σβήνει λόγω έλλειψης πολεμοφοδίων και τροφών ο **Ε. Παπάς** στρέφεται για βοήθεια στις πάμπλουτες μονές του Αγίου Όρους. Μάταιος κόπος. Παρά τις εκκλήσεις του ίδιου τού Υψηλάντη, οι μοναχοί δεν ήθελαν να θίξουν τους πλουσιώτατους θησαυρούς τού Αγίου Όρους, πού θα μπορούσαν να αποτελέσουν πηγή σοβαρής ενισχύσεως, όχι μόνο τού Μακεδονικού αλλά και του Πανελληνίου αγώνα.

Ο **Ε. Παπάς** στο τέλος της επιστολής του προς τον Υψηλάντη γράφει:

«Το ιδιαίτερόν μου ταμείον εξηντλήθη. Πόρους άλλους δεν έχω. Το ηθικόν του λαού είναι κατακερματισμένων και εάν δεν εφοδιαστή ο στρατός τοιουτοτρόπως και εμψυχωθή, διαλύεται».

Όμως ο **Υψηλάντης** βρισκόταν σε πραγματική αδυναμία να ενισχύσει τον Μακεδονικό Αγώνα, διότι η επανάσταση φούντωνε σε ολόκληρη την επικράτεια και οι ανάγκες ήταν μεγάλες. **Η άρνηση των Αγιορειτών για βοήθεια είχε γίνει πλέον γνωστή σε ολόκληρη την χώρα.** Το πατροπαράδοτο πνεύμα υποταγής τους, στους κατακτητές και η φιλοχρηματία, τους στέρησαν την σημαντική βοήθεια που είχαν, την δυνατότητα να προσφέρουν στους αγωνιστές. Οι θησαυροί του Αγίου Όρους θα μπορούσαν να μετατραπούν σε όπλα, πολεμοφόδια και τρόφιμα για ολόκληρη την επανάσταση.

Ταξιάρχης Γ. Καράλης Μελετητής Ιστορικών και Θρησκευτικών θεμάτων

Τον Μάιο του 1822 διορίζεται πασάς της Θεσσαλονίκης ο **Αβδούλ Αμπούδ,** με εντολή να καταστείλει την επανάσταση στην ανατολική Μακεδονία. Τον Οκτώβριο ξεκινά εκστρατεία κατά της Κασσάνδρας με μεγάλη στρατιωτική δύναμη, που ύστερα από σκληρές μάχες καταφέρνει να νικήσει τους Έλληνες υπερασπιστές. Η Κασσάνδρα μετατράπηκε σε σφαγείο και έγινε στάχτη. Τα χωριά πυρπολήθηκαν και όσοι κάτοικοι δεν σφάχθηκαν, πουλήθηκαν στην Θεσσαλονίκη σαν δούλοι. Απέμεινε ο Άθως.

Ο ακαδημαϊκός καί ιστορικός **Διονύσιος Κόκκινος** στό Έργο του «Η Ελληνική Επανάστασις» αναφέρει:

«Οί καλόγηροι ήσαν πάντα συνηθισμένοι να δέχωνται προσφοράς απ' τους πτωχοτερους πιστούς, χωρίς αυτοί να προσφέρουν ποτέ τίποτε. Ο δέ πατριωτισμός των είχε σταματήσει πρό της ουσίας χρημάτων, που δεν ανήκαν επί τέλους εις αυτούς, άλλα τών όποιων ήσαν διαχειρισταί και ο πρώτος ενθουσιασμός των δια τον Εμμ. Παπάν μετεβλήθη είς δυσφορίαν. Και αντί να ενισχύσουν τον ηρωικόν αρχηγόν εις τας τελευταίας αγωνιώδεις προσπαθείας του, συνεσπειρώθησαν περί τάς μονάς των και τόν κατηρώντο ώς ύποκινητην τής επαναστάσεως, ώς ύπεύθυνον του κακού. Ενεθύμιζαν με την στάσιν των τά πλήθη τών κληρικών τής Κωνσταντινουπόλεως κατά τάς τελευταίας ήμερας τής πολιορκίας της, πού, αντί να λάβουν όπλα και νά ενισχύσουν τόν Παλαιολόγον, εγέμιζαν τάς εκκλησίας, κατηγορούσαν τόν βασιλέα και ώμιλούσαν περί τής επικειμένης πτώσεως ώς περί μοίρας αναποφεύχτου».

Οι Αγιορείτες ήσαν σε θέση να αντισταθούν. Ολόκληρη η χερσόνησος του Άθω αποτελούσε φυσική οχυρή θέση, κατά της οποίας θα απαιτούντο επίπονες και μακρόχρονες πολεμικές προσπάθειες των Οθωμανών με αμφίβολο αποτέλεσμα. **Ο πασάς υποσχέθηκε να σεβασθεί το προαιώνιο προνόμιο των μονών, της απαγορεύσεως εισόδου τουρκικού στρατού στη γη των Αγιορειτών, εφ όσον παρέδιδαν όπλα, κανόνια και ομήρους σε αυτόν, καθώς και ποσό δυόμισι εκατομμυρίων γροσιών. Οι καλόγηροι δέχθηκαν να παραδώσουν τα όπλα και τους ομήρους. Το προδοτικότερο βέβαια ήταν ότι δέχθηκαν να παραδώσουν και τον Ε. Παπά, που βρισκόταν ακόμη στη μονή Εσφιγμένου.** Η παράδοση του Ε. Παπά από τους Αγιορείτες ζητήθηκε από τον πασά Αβδούλ Αμπούδ. Εκείνοι όχι μόνο δεν διαπραγματεύθηκαν καν την παράδοσή του, αλλά αντιθέτως τον κατεδίωξαν αμέσως οι ίδιοι.. Διά τού λόγου το αληθές, ακολουθεί το έγγραφο της προδοσίας των Ηγουμένων των δεκαεννέα (19) υπολοίπων μονών προς τους μοναχούς της μονής του Εσφιγμένου:

«Εις τήν πανοσιότητά σας, άγιοι πατέρες, τού ιερού κοινοβίου Εσφιγμένου. Χθες ο ενδοξότατος ημών Χασεκή αγάς μας σας έγραψε μουρασελέν, διά νά πιάσετε ενέχειρον τόν Άρχοντα Παπάν και τούς λοιπούς, καθώς και ο ίδιος σας έγραψε. Λοιπόν σας γράφομεν και ημείς οί τών είκοσι ιερών μοναστηρίων Προϊστάμενοι, οί έν τή Ιερά Συνάξει, νά κάμετε τό ίδιον, ομοφώνως, δηλαδή νά μας τούς φέρετε ένταυθα αναμφιβόλως και τούς ζητούμεν από έσας αφεύκτως. Και ιδού όπου στέλλομεν επίτηδες ανθρώπους, διά νά τούς πάρουν. Και όσοι ακολουθούν τόν Άρχοντα από τούς εντοπίους πατέρας, νά τόν αφήσουν και νά επιστρέψουν εις τά κελλιά των. Είδε και φανούν παρήκοοι, θέλουν υποπέσει εις οργήν μεγάλην, και θέλουν χάσει και τά οσπίτιά των. Ομοίως και οσοι άλλοι πιασθούν έχουν νά παιδεύωνται. Ταύτα πρός είδησίν σας και έμμένομεν. Άπαντες οί έν τή Κοινή Συνάξει τών δεκαεννέα ιερών μοναστηρίων του Άγιου Όρους Προϊστάμενοι 1821-18 Νοεμβρίου».

Μπορούσαν βέβαια να φυγαδεύσουν τον Παπά, διότι Τούρκοι δεν υπήρχαν στο Άγιον Όρος, προτίμησαν όμως να τον παραδώσουν. Το μόνο που διαπραγματεύθηκαν ήταν τα χρήματα, ζητώντας προθεσμία για να τα καταβάλουν στον Τούρκο εισπράκτορα σαράντα μέρες αργότερα, πράγμα που δέχθηκαν οι Τούρκοι. Ο **Ε. Παπάς** μόλις πρόφθασε να διαφύγει. Καταδιωκόμενος από τους Τούρκους και τους καλόγερους, κατόρθωσε να επιβιβασθεί με λίγους πιστούς συντρόφους του και τον γιό του **Ιωάννη** στο πλοίο του **Χ. Βισβίζη** και να αναχωρήσει για την Ύδρα, αλλά κάτω από τόσο εξοντωτικές συνθήκες, ώστε κατά τη διαδρομή τού πλοίου, εξαντλημένος από τις κακουχίες και τις συγκινήσεις της τραγικής του περιπέτειας, πέθανε από καρδιακή προσβολή. Το σώμα του μεταφέρθηκε στην Ύδρα, όπου κηδεύθηκε με τιμές ήρωα.

Ο πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ ακολούθησε την ίδια φιλοτουρκική και ανθελληνική πολιτική, που ακολούθησαν όλοι οι πριν και μετά από αυτόν πατριάρχες. Στην πρώτη Πατριαρχία του αφόρισε τον **Ρήγα Φεραίο,** τον **Αλέξανδρο Υψηλάντη** και τον **Μιχαήλ Σούτσο,** ενώ στην τρίτη του Πατριαρχία εξέδωσε τις τρείς (3) γνωστές αφοριστικές εγκυκλίους του **εναντίον όλων των Επαναστατών. Η πλέον επονείδιστη πράξη του ήταν ο αφορισμός της Επανάστασης του 1821, ο οποίος προκάλεσε μεγάλη σύγχυση και κλονισμό και εξαιτίας του πάρα λίγο να σβήσει η επαναστατική φλόγα.** Ο θάνατος του Γρηγορίου δεν έχει σχέση με την δήθεν συμμετοχή του στην Επανάσταση ή έστω έγκριση της εθνεγερσίας – όπως ψευδώς προπαγανδίζεται από την Εβραιοελληνοχριστιανική ιστοριογραφία, που παραποιώντας την ιστορική αλήθεια εκθειάζει τον δήθεν εθνικό ρόλο του Κλήρου στα χρόνια της Τουρκοκρατίας – αλλά οφείλεται σε άλλα άσχετα γεγονότα, όπως θα αποδειχθεί παρακάτω.

Καλογεροφαναριώτικες αλληλομηχανορραφίες, αλλαξοπατριαρχίες

Οι αλληλοσυκοφαντίες μεταξύ των ιεραρχών ήταν πολύ σύνηθες φαινόμενο την περίοδο της Τουρκοκρατίας, ενώ τα ιερατικά αξιώματα είχαν γίνει αντικείμενο εμπορίας. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο αποτελείτο από μια φατρία καλογήρων, που μετέβαλαν το πατριαρχικό αξίωμα σε χρηματιστήριο αξιωμάτων. Οι «αλλαξοπατριαρχίες», έγιναν συνηθισμένο φαινόμενο, και ο πατριαρχικός θρόνος συχνά έβγαινε σε δημοπρασία. Σε διάστημα 77 ετών (1623-1700) για παράδειγμα έγιναν 50 περίπου αλλαξοπατριαρχίες.

Ο Πατριάρχης εκλεγόταν από τον Σουλτάνο. Βεζύρηδες καὶ Σουλτάνοι έβαζαν ως όρο απαράβατο το «ὅποιος δώσῃ τὰ περισσότερα, ἐκεῖνος θὰ γίνῃ πατριάρχης κι ὅ,τι θέλει ἂς εἶναι». Εξαγοραζόταν όχι μόνο το αξίωμα του Πατριάρχη αλλά και του Μητροπολίτη. Οι δωροδοκίες, οι διαβολὲς ακόμη και τα εγκλήματα ήταν συνήθη φαινόμενα, όπως και οι αφορισμοὶ και τα συγχωροχάρτια, γιατί οι εκλεγέντες έπρεπε να πάρουν πίσω τα χρήματα, που είχαν δώσει. **Έχουν καταγραφεί διάφορα επεισόδια σχετικά με περιπτώσεις εκλογής Πατριαρχών. Στα 1486 έγινε Πατριάρχης ένας καλόγερος ονόματι Ραφαήλ, γνωστὸς για τις παραλυσίες του και ξακουστὸς μέθυσος.** «Τοσοῦτον δὲ προσέκε ιτοταῖς οἰνοφλογίαις, ὥστε μὴ δύνασθαι στῆναι ἐνταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ἀκολουθίαις, ἀλλ' οὔτε ἐν αὐτῇ τῇ πανσέπτωτῶν Παθῶν ἑβδομάδι. Οὔτε ἠ δύνατο κατέχειν τῇ χειρὶ τὴν ποιμαντικὴν ράβδον, ἥτις ἐκπεσοῦσα τῆς χειρὸς αὐτοῦ τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτη συνετρίβη.» (Υψηλάντη,26.)

Το 1476, η Μαρία, ελληνικής καταγωγής παλλακίδα του Σουλτάνου Μουράτ, έβαλε σε αργυρὸ δίσκο 2.000 φλουριά, τα οποία έδωσε στον Σουλτάνο, προκειμένου να ανακηρύξει Πατριάρχη τον γνώριμό της Διονύσιο Φιλιππουπόλεως. Οι εχθροὶ του Διονύσιου άρχισαν αμέσως να τον διαβάλλουν, λέγοντας στον Σουλτάνο, πως είναι «ἐρωμένος τῆς Μαρίας, περιτετμημένος καὶ συνουσιάζεται εἰς τὰ σουλτανικὰ αρέμια... Ὅθεν ὁ Διονύσιος ἐν μέσῳ τῆς Συνόδου διεγερθεὶς καὶ τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων ἀνελκύσας τὴν τῆς σαρκὸς ἀκροβυστίαν πασίδηλον τοῖς παροῦσι ἐποίησεν» (Υψηλάντη,20-22). Ο **Γρηγόριος Ε΄,** συμμετέχων κανονικὰ σε όλο αυτὸ το παρασκηνιακὸ αλλαξοπατριαρχικὸ κύκλωμα είχε ανακηρυχθεί Πατριάρχης και είχε επίσης καθαιρεθεί άλλες δύο φορὲς στὸ παρελθόν. Στα διαλείμματα μεταξὺ των Πατριαρχιών του κατέφευγε στη μονὴ Ιβήρων στο Άγιο Όρος. Τα γεγονότα αυτὰ όμως αποσιωπώνται σκόπιμα.

Ο Ευγένιος διαβάλλει τον Γρηγόριο Ε΄, στον Σουλτάνο.

Μέσα σε αυτὸ το σύνηθες κλίμα των συκοφαντιών, χρηματισμών και συχνών αλλαξοπατριαρχιών, με εξαγριωμένο επιπλέον τον Σουλτάνο με τους Ρωμιοὺς για την κήρυξη της Επανάστασης βρήκε την ευκαιρία ο Ευ-

Συνέχεια στη σελ. 7

AIAS LOKROS 27_Σχέδιο 1 06/12/2011 8:59 π.μ. Page 7

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Συνέχεια από τη σελ. 6

γένιος, συνεπικουρούμενος απὸ Φαναριώτες αντίθετους προς τον **Γρηγόριο Ε΄** και άσπονδους εχθροὺς των Μουρούζηδων, να διαβάλλει τον **Γρηγόριο Ε΄** στον Σουλτάνο, ο οποίος στις 9 Απριλίου πήρε την απόφαση όχι μόνο να καθαιρέσει τον **Γρηγόριο,** αλλὰ και να τον εκτελέσει. Έτσι την άλλη μέρα, 10 Απριλίου Κυριακὴ του Πάσχα, ο νέος δραγουμάνος **Αριστάρχης** πήγε στο Πατριαρχείο και παρουσίᾳ όλων των Αρχιερέων και προϊσταμένων των συντεχνιών, που είχαν εν τω μεταξὺ ειδοποιηθεί, διάβασε το φιρμάνι, που καθαιρούσε τον **Γρηγόριο Ε΄**: «Ἐπειδὴ ὁ πατριάρχης Γρηγόριος ἐφάνη ἀνάξιος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ ἄπιστος πρὸς τὴν Πύλην καὶ ραδιοῦργος, γίνεται ἔκπτωτος τῆς θέσεώς του...». Διάβασε ύστερα άλλο φιρμάνι, που πρόσταζε να εκλεγεί άμεσα νέος Πατριάρχης, οπότε φυσικὰ εκλέχτηκε αυτὸς που υπέδειξε ο **Αριστάρχης,** και αυτὸς ήταν ο **Ευγένιος,** ο οποίος δεν φημιζόταν για το ήθος του, καθ'ότι αν και Πατριάρχης συζούσε με γυναίκα και είχε αποκτήσει μαζί της και παιδιά. Μια απὸ τις πρώτες του δουλειὲς μετὰ την ενθρόνισή του ήταν η έκδοση νέων αφορισμών κατὰ της Επανάστασης, όπως ακριβώς είχε πράξει και ο προκάτοχός του. Ο **Γρηγόριος Ε΄** εν τω μεταξὺ φυλακίστηκε και το μεσημέρι της ίδιας ημέρας κρεμάστηκε στη μεσαία πύλη του Πατριαρχείου σαν συνωμότης, όπως διαλάμβανε ο «γιαφτᾶς», δηλαδὴ η καταδικαστικὴ απόφαση. Απὸ εκεί και πέρα οι ιστορικοὶ δεν συμφωνούν μεταξύ τους στην περιγραφὴ των γεγονότων, που ακολούθησαν το κρέμασμα του Πατριάρχη. Αυτὸ που έχει σημασία είναι η αποκάλυψη της, σχετικής με το ρόλο του Γρηγορίου Ε΄ στην Επανάσταση, ιστορικής αλήθειας.

«Νὰ φυλάττωμεν τὸ πιστὸν ἡμῶν τοῦ ραγιαλικίου»

Όταν ιδρύθηκε το Νεοελληνικὸ Κράτος, και η Επανάσταση θεωρήθηκε σαν ο μεγαλύτερος σταθμὸς της Νεοελληνικής Ιστορίας, ο ανώτερος Κλήρος προσπάθησε να διεκδικήσει ένα μέρος απὸ τὴν δόξα και τις δάφνες των αγωνιστών και παρουσίασε τον **Γρηγόριο** ως Αρχηγέτη της Φιλικής Εταιρείας και μάρτυρα της εθνικής ιδέας. **Η ιστορικὴ αλήθεια είναι όμως εντελώς διαφορετική.** Ο **Γρηγόριος Ε΄** ουδεμία σχέση είχε με την «Ελληνικὴ φιλοπατρία» και την «Ελληνοπρέπεια», που του αποδίδουν ωρισμένοι ιστορικοί. Είχε αντιδράσει και πολὺ πριν την Επανάσταση, όπως μαρτυρεί Πατριαρχικὸ γράμμα (εγκύκλιος διαταγή), που έστειλε στους νησιώτες, να μην στασιάσουν και να μην δεχθούν τις προτάσεις της Ρωσσίας προς Επανάσταση: «Καὶ ἄλλοτε διὰ πολλῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἐγκυκλίων γραμμάτων ἐδηλώσαμεν πρὸς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν εὐσεβεῖς... τῆς κραταιᾶς καὶ ἀηττήτου Βασιλείας τὸ χρέος ὅπου ἔχομεν νὰ φυλάττωμεν τὸ πιστὸν ἡμῶν τοῦ ραγιαλικίου καὶ νὰ δεικνύωμεν πάντοτε λόγοις καὶ ἔργοις καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς... νὰ διατηρήσητε ἑαυτοὺς ἀνωτέρους πάσης διαβολῆς καὶ ἐνέδρας τῶν ὑπεναντίων καὶ ἐχθρῶν τῆς κραταιᾶς βασιλείας... δίκην σάλπιγγος ἐπηχήσαμεν εἰς ὅλων τὰς ἀκοάς... νὰ μὴν τολμήσητε καθ' οἱονδήποτε τρόπον νὰ δεχθῆτε ποτὲ τοὺς ὑπεναντίους καὶ ἐχθροὺς κατὰ τῆς κραταιᾶς βασιλείας...». **Το Πατριαρχικὸ αυτὸ γράμμα, που γράφτηκε τον Μάιο του 1807, υπάρχει δημοσιευμένο στο «Αρχείο της Κοινότητας Ύδρας» (τόμος 3ος, σελ.41-45).**

Ο σύγχρονος της Επανάστασης ιστορικὸς **Σπυρ. Τρικούπης** γράφει σχετικὰ με τον **Γρηγόριο Ε΄**: «Ὁ Πατριάρχης ἑταῖρος, ὃ ἐστὶ συνωμότης κατὰ τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας, δὲν ἦτο και, ὄχι μόνον οὐδόλως ἐνεθάρρυνε τὴν ἑλληνικὴν ἐθνεγερσίαν, ἀλλὰ καὶ πάντοτε ἀπέτρεπε τοὺς πρὸς οὗς διελέγετο φιλεπαναστάτας, θεωρῶν ἐθνοφθόρον τὸ τοιοῦτον τόλμημα.»

Οι εγκύκλιοι και οι αφορισμοί, που εξαπέλυσε ο **Γρηγόριος Ε΄,** μαρτυρούν ότι δεν είχε απολύτως καμμία σχέση με την Επανάσταση, ούτε άμεση ούτε έμμεση. Μόλις πληροφορήθηκε τους σκοποὺς και τις ενέργειες της Φιλικής Εταιρείας, έσπευσε να αποδοκιμάσει με όλα τα μέσα που διέθετε το Επαναστατικὸ κίνημα. Δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός, ότι πιέστηκε από τον Σουλτάνο, για να εκδώσει τους αφορισμούς. Η μια απὸ τις τρείς (3) αφοριστικὲς εγκυκλίους του, ήταν εμπιστευτικὴ και απευθυνόταν προς τους Μητροπολίτες μόνο (όχι τον κατώτερο Κλῆρο) και εκδόθηκε χωρίς κἂν να την γνωρίζει ο Σουλτάνος.

Απαγόρευσε τα Ελληνικὰ ονόματα

Ο τρόπος με τον οποίο έβλεπε τον Ελληνισμὸ και την Ελληνικότητα ο Γρηγόριος Ε΄, καταφαίνεται εύλογα απὸ την θέση του έναντι των Ελληνικών ονομάτων. Το 1819 εξέδωσε εγκύκλιο, με την οποία απαγόρευε στους κληρικοὺς του Πατριαρχείου την ονοματοθεσία των βαπτιζομένων με Ελληνικὰ ονόματα και επέβαλε την χρήση αποκλειστικώς Ιουδαϊκών και Χριστιανικών ονομάτων στα βαπτιζόμενα νήπια.

Η εγκύκλιος του Γρηγορίου του Ε΄: «Καὶ ἡ κατὰ καινοτομίαν παρὰ ταῦτα εἰσαχθεῖσα τῶν παλαιῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων ἐπιφώνησις εἰς τὰ βαπτιζόμενα βρέφη τῶν πιστῶν, ὡς ἠκούσαμεν, λαμβανομένη ὡς μία καταφρόνησις τῆς χριστιανικῆς ὀνοματοθεσίας, εἶναι διόλου ἀπροσφυὴς καὶ ἀνάρμοστος ὅθεν ἀνάγκη ἡ Ἀρχιερωσύνη σας νὰ διαδώσητε παραγγελίας ἐντόνους εἰς τοὺς Ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν σας, καὶ νουθεσίας πνευματικὰς εἰς τοὺς εὐλογημένους ἐπαρχιώτας σας, διὰ νὰ λείψῃ τοὐντεῦθεν καὶ ἡ κατάχρησις αὕτη, καὶ ἀφεθέντες τῆς ἀκαίρου καὶ μηδὲν ἐχούσης τὸ χρήσιμον φιλοτιμίας καὶ ἐπιδείξεως οἱ γονεῖς καὶ ἀνάδοχοι νὰ ὀνοματοθετῶσιν εἰς τὸ ἑξῆς ἐν τῷ καιρῷ τῆς θείας καὶ μυστικῆς ἀναγεννήσεως τὰ εἰθισμένα ταῖς εὐσεβέσιν ἀκοαῖς πατροπαράδοτα χριστιανικὰ ὀνόματα τῶν ἐγνωσμένων τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῶν ἐνδόξως ὑπ'αὐτῆς ἑορταζομένων Ἁγίων, διὰ νὰ εἶναι ἔφοροι καὶ φύλακες τῶν βαπτιζομένων νηπίων καὶ ταχεῖς καὶ ἀδιάλειπτοι χορηγοὶ τῆς χάριτος αὐτῶν εἰς τοὺς μετὰ πίστεως.»

Η θέση της Ορθοδοξίας στό θέμα ίδρυσης κράτους

Οι περισσότεροι μετέπειτα ιστορικοί του «Εβραιοελληνοχριστιανικού» κράτους, πλην ελαχίστων, προσπάθησαν να δικαιολογήσουν την προδοσία αυτή των μοναχών. Όμως λίγα χρόνια πριν από την προδοσία ο **Αθανάσιος Πάριος** στό έργο του «Χριστιανική 'Απολογία» έγραφε γιά τήν ιδέα τού νέου κράτους τών 'Ελλήνων:

«'Η ελευθερία καί ισότης μεταξύ τών Χριστιανών είναι προϊόντα άντιχριστιανικής άσεβείας πρός τόν Θεόν».

Όσο για τους Τούρκους, ο **Πατριάρχης 'Ιεροσολύμων Άνθιμος** στην «Πατρικήν διδασκαλίαν» του είχε δώσει τις ακόλουθες οδηγίες:

«Ο κύριος έγειρεν έκ τού μηδενός τήν ισχυράν αυτήν βασιλείαν τών Οθωμανών αντί τής τών Ρωμαίων ημών βασιλείας, η οποία είχεν αρχίσει τρόπον τινά νά χωλαίνη εις τά τής Ορθοδοξίας πίστεως φρονήματα (εννοεί τήν προσπάθεια άναδείξεως τής Πληθωνικής-Πλατωνικής παιδείας στήν Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία) και ύψωσε τήν βασιλείαν αύτήν τών 'Οθωμανών περισσότερον από κάθε άλλην, διά νά αποδείξη αναμφιβόλως, οτι θείω έγένετο βουλήματι και οχι με δύναμιν τών ανθρώπων και νά πιστοποιήση πάντας τούς πιστούς, ότι με αύτόν τόν τρόπο εύδόκησε νά οικοδομήση μέγα μυστήριον, τήν σωτηρίαν δηλαδή εις τούς εκλεκτούς του λαούς».

Όλα τα περί υποστήριξης και βοήθειας της Ελληνικής Επανάστασης από τον Κλήρο, εκτός ορισμένων περιπτώσεων που αποτελούν την εξαίρεση, κυρίως του κατώτερου κλήρου, είναι ασύστολα ψεύδη και τερατουργηματικά μυθεύματα, τα οποία κατασκευάστηκαν πολύ αργότερα, γιατί όπως συμβαίνει ακόμη και σήμερα, οι προπαγανδιστικοί μηχανισμοί εκείνης της εποχής ήταν στα χέρια του ανώτατου Κλήρου και των απερίτμητων Τούρκων, όπως αποκαλούσε ο λαός τους Κοτζαμπάσηδες και οι οποίοι άρχισαν να κατασκευάζουν γεγονότα και ανύπαρκτους ηρωισμούς του συναφιού τους. **Και αυτό για έναν και μόνο λόγο. Ήθελαν να κλέψουν τη δόξα του λαού, που ξυπόλητος και πεινασμένος, σήκωσε το γιαταγάνι και το καρυοφύλλι του και ελευθέρωσε την πατρίδα.** Ο ανώτατος Κλήρος και οι Κοτζαμπάσηδες, κατέκλεψαν και διαμοίρασαν μεταξύ τους, αντί να τα μοιράσουν στον εξαθλιωμένο λαό, περίπου 7.000.000 στρέμματα και όλα τα κινητά πλούτη που άφησαν πίσω τους οι Τούρκοι. **Ο λαός συνέχισε να παραμένει νηστικός, άκληρος, ρακένδυτος και ανέστιο.** Ο φοβερός αφορισμός ήταν ένα τρομακτικό όπλο, πολύ συνηθισμένο και αποτελεσματικό μέσο για να κρατηθούν οι Έλληνες υποτελείς και ραγιάδες στους Τούρκους για 400 χρόνια. Οι απλοϊκοί άνθρωποι περισσότερο έτρεμαν τον αφορισμό και από τον ίδιο τον θάνατο.

Η παραχάραξη και αλλοίωση της ιστορίας στο Ρωμαίικο κρατίδιο είναι η κολυμβήθρα του Σιλωάμ, μέσα στην οποία μπαίνουν οι προδότες και βαπτίζονται σωτήρες και ελευθερωτές του Ελληνισμού.

"ΝΕΑΝΙΚΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ" ΕΝΟΡΙΑΣ ΠΑΜΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Η ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Με ανησυχία εκφράζουμε τα παράπονά μας ως προς την τοπική κοινωνία για το θέμα της ανακύκλωσης, θα σας ζητήσουμε να δώσετε μεγαλύτερη βάση σε αυτό το ευαίσθητο ζήτημα. Δώστε βάση στα ανακυκλώσιμα απορρίμματα που σκοπός είναι να ξαναχρησιμοποιηθούν σε διάφορες μορφές. Για να επιτύχουμε αυτό το στόχο πρέπει να μάθουμε να διαχωρίζουμε τα απορρίμματα από τα ανακυκλώσιμα υλικά. Τα υλικά που ανακυκλώνονται είναι τα εξής:

- **Χαρτί**
- **Χάρτινες συσκευασίες**
- **Γυαλί, γυάλινες συσκευασίες**
- **Μεταλλικοί περιέκτες**
- **Όλα τα πλαστικά δοχεία και οι πλαστικές συσκευασίες. Ειδικά απορρίμματα όπως μπαταρίες, ηλεκτρικές και ηλεκτρονικές συσκευές, οχήματα, ελαστικά οχημάτων, λιπαντικά έλαια.**

Πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος και για την ανακύκλωση ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών. Κατόπιν υποδείξεως των τοπικών αρχών πρέπει να βρεθεί ένα μέρος συγκέντρωσης των ηλεκτρικών συσκευών ώστε να γίνεται και η περισυλλογή τους. Μέσα από όλες αυτές τις διαδικασίες θα καταφέρουμε να αναβαθμίσουμε την κοινωνία μας και τον τρόπο ζωής των παιδιών για ένα καλύτερο αύριο.

20/11/2011

Δημάκη Βασιλική, Δημάκη Ιωάννα, Κάζα Ιωάννα, Καραδήμος Μιχαήλ, Καραμίτζου Χριστίνα, Μαλέρδου Δήμητρα, Παλάσκας Αθανάσιος, Παλάσκας Θωμάς, Παπαγεωργίου Αντώνιος, Σταματάκη Βασιλική, Στεφάνου Ειρήνη, Φλούδας Ελευθέριος.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ Η' ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ;

«Οι Έλληνες είχαν την ηθική της αργίας, όπως εμείς έχουμε την ηθική του οκταώρου»

Α. Καμύ

Ως ελεύθερος ορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο άνθρωπος έχει την ευκαιρία να απασχοληθεί με δραστηριότητες που τον ευχαριστούν, χωρίς αυτές να σχετίζονται με την κάλυψη των βιοποριστικών του αναγκών. Από την αρχαία Ελλάδα, ακόμα, ο **Αριστοτέλης** πίστευε ότι η ευτυχία του ανθρώπου βρίσκεται στην ιδιοποίηση του χρόνου του, ενώ ο Σταγειρίτης φιλόσοφος ήταν αντίθετος σε έναν ελεύθερο χρόνο αφιερωμένο στην οκνηρία και την αργία. Μεταγενέστερα, ο **Τόμας Μορ** είχε συμπεριλάβει στην «Ουτοπία» του την πεποίθηση ότι η εργασία πρέπει να είναι εξάωρη και ο ελεύθερος χρόνος να αφιερώνεται στην αύξηση των γνώσεων. Πώς μπορούμε, λοιπόν, να αξιοποιήσουμε στο μέγιστο ένα τέτοιο αγαθό το οποίο έχει απασχολήσει στους καιρούς τόσες σημαντικές προσωπικότητες;

Αρχικά, όπως είναι γνωστό, η σύγχρονη εποχή χαρακτηρίζεται από έλλειψη ελεύθερου χρόνου. Ωστόσο, το φαινόμενο αυτό δεν πρέπει να μας αποτρέπει από το να αναζητούμε τους καλύτερους δυνατούς τρόπους για εκμετάλλευσή του. **Σε πρώτο επίπεδο, ο σημερινός άνθρωπος οφείλει να κατανοήσει, αλλά και να εντάξει στη ζωή του την αξία της ψυχαγωγίας.** Κατά τις ελεύθερες ώρες, είναι συνετό να στρεφόμαστε στη γνήσια ψυχαγωγία (ψυχή + άγω), η οποία είναι ικανή να καλλιεργήσει τις πνευματικές και σωματικές ικανότητες και προσφέρει γνώσεις. Η γνήσια ψυχαγωγία εντοπίζεται στις καλές τέχνες, στον κινηματογράφο, στον αθλητισμό, στο θέατρο, στα βιβλία, στις κοινωνικές επαφές και στην επαφή με τη φύση. Είναι ευνόητο ότι η αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου με έστω και μία από τις παραπάνω μορφές ψυχαγωγίας, οδηγεί τον άνθρωπο στην ψυχική ανύψωση. Εάν κατά τον ελεύθερο χρόνο του ο άνθρωπος υιοθετούσε κάποιες από αυτές τις ασχολίες, θα κατόρθωνε να αποκτήσει την ποιότητα στη ζωή καθώς και να διαμορφώσει μία σφαιρική, καθολική προσωπικότητα.

Από την άλλη, η εξοικονόμηση επαρκούς ελεύθερου χρόνου χαρακτηρίζεται από πολλούς περιορισμένη ή ακόμα και αδύνατη. **Επίσης, σύνηθες είναι το φαινόμενο της διοχέτευσης ελεύθερου χρόνου σε εντυπωσιακά μεν, κενά από κάθε ηθική αξία δε θεάματα και ασχολίες, ανίκανες να προσφέρουν στον ενδιαφερόμενο το παραμικρό ίχνος αξιοποιήσιμου εφοδίου.** Τέτοιου είδος παραδείγματα, που παράγονται σωρηδόν από την τηλεόραση, τα περιοδικά και άλλα μέσα ενημέρωσης, αποτελούν τη νόθα ψυχαγωγία ή αλλιώς διασκέδαση (διασκεδάννυμι= διασκορπίζω). Προκειμένου να αποφευχθεί η προσκόλληση σε κενόδοξες και στείρες ασχολίες, τα άτομα πρέπει να μαθαίνουν από νεαρή ηλικία να κατανέμουν σωστά το χρόνο τους, να στρέφονται στον προγραμματισμό και να υιοθετούν οργανωτικές μεθόδους. **Σε αυτό το σημείο οφείλει να παρέμβει δυναμικά και αποτελεσματικά η παιδεία, η οποία πρέπει κατά κύριο λόγο, μετά από την οικογένεια, να διδάξει στα νέα μέλη της κοινωνίας τις αξίες και τα ιδανικά που οφείλουν να διέπουν τη ζωή τους.** Με αυτόν τον τρόπο, έχοντας θεμελιωμένες αξίες και πρότυπα, η ποιότητα στη ζωή επέρχεται ως ένα φυσικό φαινόμενο και επηρεάζει σημαντικά τόσο την πορεία του ανθρώπου όσο και την αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου.

Ως συμπέρασμα, προκύπτει ότι η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου επέρχεται μέσω της στροφής στην ψυχαγωγία. Αναμφίβολα, όπως υποστηρίζεται η διασκέδαση δεν πρέπει να παραγκωνιστεί ή να εκλείψει, αφού είναι απαραίτητη για τον άνθρωπο, πόσο μάλλον για τον άνθρωπο του σήμερα. Δεδομένου, ωστόσο, ότι τα ιδανικά, όχι σε ακραίες εκδηλώσεις τους, αλλά ακόμα και σε ήπια μορφή, τείνουν να ισοπεδωθούν, είναι συνετό να διατηρούνται ορισμένες ισορροπίες. **Προσβάσιμος και εφικτός από όλους τρόπος επιτυχίας των παραπάνω είναι ο επαναπροσδιορισμός των προσωπικών αξιών, ενώ η υλοποίησή του μπορεί να γίνει φανερή από την αλλαγή κάποιου μόνο μικρού, αλλά τεράστιας σημασίας, στοιχείου της ζωής μας: της σωστής αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου.**

Αναστασία Τσαμπαλάτη-Βακαλοπούλου

AIAS LOKROS 27_Σχέδιο 1 06/12/2011 8:59 π.μ. Page 8

ΕΝΟΡΙΑ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΑΡΤΙΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΕΝΟΡΙΑΣ 2010-2011

Με την χάρη του θεού λειτούργησε το κατηχητικό της Ενορίας μας από τον Οκτώβρη του 2010 με τα πρώτα δύο τμήματα, **α) τμήμα Β-Γ Δημοτικού, β) τμήμα Δ - Ε'- ΣΤ' και πέντε παιδιά ακόμα του Γυμνασίου μαζί. Στο σύνολο 32 παιδιά, ο καιρός περνούσε με Ορθόδοξες διδαχές μα συνάμα όμορφα ξεκούραστα και με πολλά ομαδικά παιχνίδια.** Από την έναρξη των κατηχητικών τμημάτων λαμπρύνουν με την παρουσία τους τα παιδιά μας την κυριακάτικη Θ. Λειτουργία. Επίσης μοιράστηκαν τα Χριστούγεννα παιχνίδια δωρεά αγάπης της Ενορίας σε όλα τα παιδιά, και στην κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίττας η Ενορία μας με την συνεργασία του φιλόπτωχου ταμείου της έβαλε ως δώρο στις τρείς μεγάλες βασιλόπιττες που έκοψε δύο ποδήλατα και ένα εισιτήριο εκδρομικού προσκυνήματος. Τον Ιανουάριο έγινε συνάντηση γνωριμίας με τον Εφημέριο, σε δείπνο που δόθηκε σε νέους και νέες στο πνευματικό κέντρο της Ενορίας μας, συζητήθηκαν πολλοί νεανικοί προβληματισμοί πάνω σε διάφορα προσωπικά - τοπικά αλλά και Εκκλησιαστικά πνευματικά θέματα. Προσδοκούμε την συμμετοχή των νέων ανθρώπων στις διάφορες δραστηριότητες με την Ενορία μας, "εμείς" πάντως ανοίξαμε την αγκαλιά μας με απόλυτο σεβασμό και ειλικρινή αγάπη και αναμένουμε. Με την πρώτη ευκαιρία που μας δόθηκε "καιρού επιτρέποντος" έγινε ημερήσια εκδρομή με την συνοδεία δύο γονέων αλλά και την συμμετοχή της **Πρεσβυτέρας Άννας Ιερομνήμονος,** στο Λουτράκι όπου επισκεφτήκαμε την Ιερά Μονή του Οσίου Παταπίου, αργότερα έγινε μικρή ξενάγηση στην πόλη του Λουτρακίου με σαραντάλεπτη ξεκούραση, στην συνέχεια μεταβήκαμε στην διπλανή πόλη της Κορίνθου όπου μας περίμεναν με εντολή του οικείου ποιμενάρχη **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Διονυσίου** στον Μητροπολιτικό Ναό του Απόστολου Παύλου για μία ιστορική ενημέρωση του Μητροπολιτικού Ναού, και κατόπιν δώρισαν σε όλους μας πνευματικά βιβλία. Στην συνέχεια κάτσαμε για μεσημεριανό φαγητό σε γνωστό εστιατόριο της πόλης. Η λίγη ώρα που μας έμεινε πριν την αναχώρηση περπατήσαμε στην πόλη και τραβήξαμε αναμνηστικές φωτογραφίες. Όλα τα έξοδα της εκδρομής (εισιτήρια-φαγητό) καλύφθηκαν από δωρεές Ενοριτών προς το Κατηχητικό μας, και τους ευχαριστούμε από βάθος καρδίας. **Φέτος το κατηχητικό λειτουργεί με τρία τμήματα α) τμήμα Α-Β-Γ Δημοτικού με 25 παιδιά, β) τμήμα Δ-Ε-ΣΤ' Δημοτικού με 27 παιδιά, γ) τμήμα κύκλων συζητήσεων Γυμνασίου-Λυκείου με 12 νέους και νέες.** Το τελευταίο Σαββατόβραδο του καλοκαιριού, (Αυγούστου) η Ενορία μας διοργάνωσε μουσική βραδιά νεολαίας με την ευγενική άμισθη συμμετοχή του μουσικού **Άρη Κωτσαλά** όπου μας "οδήγησε" στα καλλίφωνα "ταξίδια του" (και τον ευχαριστώ θερμά) στην πανέμορφη καλοκαιρινή βραδιά όπου έγινε στο εξωκκλήσι της "Παναγίας". Υπήρχε πλούσιο τραπέζι μπάρμπεκιου με ποτά-αναψυκτικά για όλους, με την ευγενική χορηγία προϊόντων (κρέατα-μπύρες-αναψυκτικά-νερά) των διάφορων επαγγελματικών καταστημάτων, αλλά και κάποιων γυναικών που ετοίμαζαν το φαγητό για εκείνη την βραδιά. Όλους τους ευχαριστώ πολύ διότι στο κέλευσμά μου ανταποκρίθηκαν με περίσσιο σεβασμό. Φυσικά ήταν όλα δωρεάν προς ένδειξη σεβασμού και αγάπης για τους νέους μας. Περάσαμε όσοι ήμασταν εκεί πραγματικά πολύ όμορφα, άντε και του χρόνου. Ο λόγος της γνωστοποίησης έγινε απλά να γνωρίζουν οι Ενορίτες μας ότι "κάτι γίνεται" για ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ..... και όχι μόνο. Χρειάζομαι την συμπαράστασή σας, όχι διότι οφείλετε σε μένα... αλλά διότι **ΟΛΟΙ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ** να μεταδώσουμε πράγματα πιο ποιοτικά-ηθικά- πνευματικά-Χριστιανικά με υγιή παραδείγματα.

Με πατρική αγάπη και βαθύ σεβασμό
Πρωτοπρεσβύτερος
† Εμμανουήλ Ιερομνήμονος

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 3

Αυτός όμως δεν ήρθε παρά μόνο ο εκατόνταρχος **Γ. Σκουρτανιώτης** με 100 Θηβαίους παραβίασαν τη διαταγή **Ευμορφόπουλου** και ήρθαν όπως θα δούμε να βοηθήσουν.

Θα περιγράψουμε τη μάχη όπως την αναφέρουν οι συγγραφείς **Ν. Κασομούλης, Γ. Τσεβάς, Γ. Μίχας** και **Τριαντάφυλλος Παπαναγιώτου** αλλά και από μαρτυρίες γερόντων Μαρτιναίων που μερικοί έζησαν πάνω από 100 χρόνια, όπως ο **Σπύρος Παπαϊωάννου** και **Γ. Πύλλιας.** Αναφέρεται ότι την πρωία της 29-1-1829 οι Τούρκοι μετά την καθιερωμένη προσευχή επιτέθηκαν τρεις φορές, απεκρούσθησαν και την τέταρτη ετράπησαν σε φυγή.

Με την εκδοχή αυτή φαίνεται ότι το Μαρτίνο ήταν οχυρωμένο και περιφερειακά (Ν. Κασομούλης: «Εις το οχυρόν τούτο χωρίον») και ο **Μαυροβουνιώτης** αφήνει στην περιφέρεια και στην άκρη του χωριού τον πεντακοσίαρχον **Τριαντάφυλλο Τζουρά.**

Αλλά ο σεισμός του 1894 που αποδίδεται στο ρήγμα της Αταλάντης ισοπέδωσε το χωριό της νίκης και δεν άφησε ίχνη για να αξιολογήσουμε εμείς σήμερα την οχύρωση του Μαρτίνου (που ίσως είχαν κτισθεί και οι περιφερειακοί δρόμοι).

Οι παλιοί Μαρτιναίοι λένε ότι οι Τούρκοι μία φορά μπήκαν στο Μαρτίνο και εξήλθαν κυνηγημένοι.

Ο ίδιος ο Μαχμούτ δεν μπήκε στο Μαρτίνο διότι αν έμπαινε πιθανότατα να τον είχαν σκοτώσει, αλλά έφιππος συντόνιζε τη μάχη από τα αλώνια που είχε στρατοπεδεύσει έξω και δυτικά του χωριού. Και περίμενε να καταστρέψουν το Μαρτίνο και να περάσει νικητής εν μέσω πτωμάτων και ερειπίων.

Η σωστότερη εκδοχή που υποστηρίζουν και οι μαρτυρίες γερόντων Μαρτιναίων είναι: ότι ο **Μαυροβουνιώτης** έστειλε μία ομάδα από Μαρτιναίους βοσκούς με το κοπάδι τους το οποίο το κατηύθυναν μέχρι το στρατόπεδο των Τούρκων και εμφανίσθηκαν το πρωί σαν να πήγαιναν να μαζέψουν τα πρόβατά τους. Το ιππικό των Τούρκων, το οποίο ήταν ήδη έτοιμο για έφοδο, κυνήγησε τους βοσκούς για να τους αιχμαλωτίσει, αλλά τα άλογα μπερδεύτηκαν με το κοπάδι και οι βοσκοί βρήκαν τον χρόνο να υποχωρούν και να πυροβολούν.

Στο άκουσμα των πυροβολισμών, όλο το ιππικό των Τούρκων ακολούθησε τους αρματωμένους βοσκούς μέχρι το κέντρο του χωριού, εκεί κρύφτηκαν στα σπίτια και ενώθηκαν με τους άλλους αμυνόμενους.

Οι Μαρτιναίοι είχαν κτίσει τις πόρτες των σπιτιών και τα παράθυρα μέχρι την μέση κάνοντάς τα πολεμίστρες και από εκεί οι γυναίκες γέμιζαν τα καρυοφύλλια και άλλοι σκόπευαν και πυροβολούσαν εκ του ασφαλούς, γι' αυτό δεν είχαμε και κανέναν νεκρό, εκτός του πληγωμένου της πρώτης ημέρας στην Τσούκα.

Ο **Μαυροβουνιώτης** είχε κατανείμει τον στρατό του στο κέντρο του χωριού και στην πλατεία γύρω από την εκκλησία με ενισχυμένο το ανατολικό μέρος όπου η πεντακοσιαρχία του **Γιάννη** κλίμακα μέσα στην οποία και ο εκατόνταρχος **Μαυροδήμος Στάμος** (Μαρτιναίος οπλαρχηγός, ο οποίος είχε 100 αρματωμένους Μαρτιναίους υπό τις διαταγές του και λάβαιναν μέρος όπου τους καλούσε η πατρίδα).

Η χιλιαρχία του **Μαυροβουνιώτη** αποτελούνταν από δύο πεντηκοσιαρχίες του **Τζουρά** και του **Κλίμακα.** Ο ίδιος ο **Μαυροβουνιώτης** με μια ομάδα εμπειροπόλεμων στρατιωτών ήταν ταμπουρωμένος στην άλλη πλατεία με τα πλατάνια όπου και το μνημείο του αγνώστου σήμερα, στο ανατολικό και αυτός μέρος όπου σήμερα είναι τα σπίτια του **Νάστου,** του **Αριστοτέλη,** του **Παπαγεωργίου** και του **Καραμάνη** κ.λ.π.

Επίσης κατά μήκος του κεντρικού δρόμου από την εκκλησία μέχρι την πλατεία του αγνώστου στρατιώτη είχαν αναπτυχθεί και ταμπουρωθεί στα σπίτια ανώνυμοι στρατιώτες και ανώνυμοι κάτοικοι του Μαρτίνου που πολεμούσαν «υπέρ βωμών και εστιών». Επίσης και μερικοί Μαρτιναίοι επώνυμοι που έμειναν τα ονόματά τους από τις αιτήσεις πολεμικών αποζημιώσεων που είχαν καταθέσει στους επάρχους Θηβών και Αταλάντης.

Μεταξύ αυτών ο Μαρτιναίος πεντηκόνταρχος **Αγγελής Δήμος** που είχε πενήντα Μαρτιναίους υπό τις διαταγές του. Ένας άλλος Μαρτιναίος ο **Δήμος Βέργος** επίσης πεντηκόνταρχος είχε και αυτός πενήντα Μαρτιναίους αρματωμένους υπό τις διαταγές του.

Άλλος ένας Μαρτιναίος στρ/της ο **Λουκάς Ν. Κούρος** που θα τον συναντήσουμε στα αρχεία των Επάρχων σαν **Λουκάς Νικολάου** ή **Κούρος ο Μαρτιναίος** που πολέμησε γενναία στη μάχη σώμα με σώμα. Ο γιος του αγωνιστή ήταν μετέπειτα συμ/φος Αταλάντης, σήμερα εν ζωή είναι ο γνωστός Π. Μηχανικός που διαμένει στην Αθήνα **Ν. Λ. Κούρος** και ο γιός του που φέρει το ίδιο όνομα με τον αγωνιστή, **Λουκάς Ν. Κούρος.**

Επίσης ο Μαρτιναίος στρ/της **Δήμος Βόλης,** ο οποίος καταγόταν από το Μαρτίνο αλλά διέμενε στο Μουρίκι της Βοιωτίας μόλις έμαθε ότι κινδύνευε το Μαρτίνο ζώστηκε τα άρματα και αγωνίσθηκε γενναία μέχρι το τέλος της μάχης. Την μαρτυρία αυτή υπογράφουν αργότερα **Μαυροβουνιώτης** και **Μαυροδήμος** την 5 Οκτωβρίου του 1846.

Για όλα τα ονόματα των αγωνιστών υπάρχουν σήμερα απόγονοι στο Μαρτίνο εκτός του Μαυροδήμου που ακολούθησε το στρατιωτικό επάγγελμα και μετακόμισε στην Λαμία, σήμερα πολλοί Μαυροδημαίοι είναι στο Ακραίφνιο.

Και τώρα το χρονικό της μάχης όπως το αναφέρουν γέροντες Μαρτιναίοι που δεν διαφέρει πολύ από τους ιστορικούς.

Το ιππικό των Τούρκων ακολουθεί τους βοσκούς που στην πραγματικότητα μπορεί να είναι και εμπειροπόλεμοι στρατιώτες και εισέρχεται χωρίς να καταλάβει τίποτα μέχρι την κεντρική πλατεία του χωριού μπροστά από την εκκλησία των Ταξιαρχών.

Απόλυτη σιγή επικρατεί, μόνο οι οπλές των αλόγων ακούγονται, οι Τούρκοι νομίζουν ότι το χωριό έχει εγκαταλειφθεί. Ένας άνδρας ηγείται του Ιππικού των Τούρκων, στέκεται μπροστά από την εκκλησία και με μέτωπο προς τα ανατολικά σπίτια (ίσως κάτι να είδε μέσα στα σπίτια) μιλάει στα Αλβανικά στους Μαρτιναίους και λέει: «Όσοι κρύβονται στα σπίτια να παραδοθούν γιατί αλλιώς θα σας κάψουμε ζωντανούς». Οι Μαρτιναίοι του απάντησαν με ένα δεύτερο «Μολών λαβέ». Τον έβρισαν στη γλώσσα του ενώ σε δευτερόλεπτα πριν αντιδράσει ακούστηκε πυροβολισμός και μία σφαίρα που ήλθε από τα σπίτια που είναι δίπλα στην εκκλησία από την ανατολική πλευρά εκεί που σήμερα είναι τα σπίτια του **Θεοδώρου,** του **Καβάλα** και του **Λέκα,** από ένα από αυτά όπου είχαν ταμπουρωθεί ο εκατόνταρχος **Μαυροδήμος** με 100 αρματωμένους Μαρτιναίους, βρίσκει η σφαίρα τον Τουρκαλβανό στο κεφάλι ο οποίος πέφτει νεκρός μπροστά από το άλογό του στο χώμα.

Τότε μία φωνή ακούγεται από όλες τις πλευρές γύρω από την πλατεία και πιο πέρα ακόμα πυρ, πυρ και ένας καταιγισμός πυρός σωριάζει σχεδόν τους μισούς και παραπάνω καβαλαρέους Τούρκους στο χώμα. Οι Τούρκοι λυσσομανούν και προσπαθούν να σκαρφαλώσουν στα σπίτια.

Το πυκνό όμως ντουφεκίδι από τα σπίτια πολεμίστρες τους αποδεκατίζει, δεύτερη και τρίτη φορά επιτίθενται, μα οι περισσότεροι πέφτουν νεκροί, προσπαθούν να βρούν οδό διαφυγής μα βρίσκουν τους παράδρομους του κεντρικού δρόμου με τα στενά σοκάκια όπως είναι και σήμερα, κτισμένους με πέτρες και λάσπη, ο μόνος δρόμος που τους έχει απομείνει είναι ο ίδιος δρόμος που μπήκαν στο Μαρτίνο. Άλογα αφηνιασμένα χωρίς αναβάτες στριφογυρίζουν χλιμιντρίζοντας και ποδοπατώντας το πεζικό των Τούρκων που ακολουθούσε το Ιππικό.

Καταλαμβάνονται από πανικό και τρέπονται σε φυγή, εκείνη την ώρα που η μάχη είχε σχεδόν κριθεί ο **Μαυροβουνιώτης** και άλλοι αγωνιστές βγήκαν από ταμπουρωμένα σπίτια με γυμνά ξίφη και όρμησαν επάνω στους Τούρκους, που έφευγαν τρέχοντας ο καθένας για να σώσει τον εαυτό του. **Εκεί στην πλατεία με τα πλατάνια έγινε μεγάλη σφαγή που σήμερα ονομάζεται πλατεία 29ης Ιανουαρίου.** Στην πρώτη πλατεία μπροστά στην εκκλησία και εκεί πέσανε πολλοί Τούρκοι νεκροί, αλλά δεν δόθηκε μάχη σώμα με σώμα, γι' αυτό δεν είχαμε κανέναν νεκρό, διότι όλοι ήταν ταμπουρωμένοι στα σπίτια και πυροβολούσαν εκ του ασφαλούς και οι περισσότεροι Τούρκοι νεκροί ήταν καβαλαρέοι που έδιναν καλύτερο στόχο, γι' αυτό υποστηρίζουν ότι αν ο Μαχμούτ έμπαινε μέσα στο Μαρτίνο θα γινόταν αντιληπτός από τους ελεύθερους σκοπευτές από τις πολεμίστρες των σπιτιών και θα σκοτώνονταν γιατί φυσικά θα ήταν έφιππος, δεν θα μπορούσε ένας πασάς να έρχονταν πεζός.

Αλλά και στην πλατεία με τα πλατάνια που δόθηκε μάχη σώμα με σώμα αρχής γενομένης από τον ίδιο τον Μαυροβουνιώτη οι Τούρκοι δεν ήταν σε θέση να αντισταθούν. Είχαν καταληφθεί από φόβο και έτρεχαν να σωθούν, και εκεί δεν είχαμε κανέναν νεκρό Έλληνα. Την χρονική αυτή στιγμή έφθασε και ο εκατόνταρχος **Γ. Σκουρτανιώτης** με 100 Θηβαίους από το Γαϊδουρονήσι της Αταλάντης παραβιάζοντας τη διαταγή του **Ευμορφόπουλου.**

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο